

СЛУЖБА

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно на хрватскохрватски, словеначки и на македонски јазик — Огласи според тарифата — Жиро сметка кај Службената на општественото книговодство за претплата посебни издаја и огласи 602-3-291

Петок, 6 јануари 1967

БЕЛГРАД

БРОЈ 1

ГОД. XXIII

Цена на овој број е 1,50 (150) дина. — Аконтацијата на претплатата за 1967 година изнесува 38 (3.800) дина. — Редакција: Улица Јована Ристиќа бр. 1. Пошт. фак. 226 — Телефони: централа 50-931, 50-932, 50-933 и 51-661; Служба за претплата 51-732, Продајна служба 51-671

1.

Врз основа на членот 174 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 26 декември 1966 година и на седницата на Стопанскиот собор од 26 декември 1966 година, донесе

РЕЗОЛУЦИЈА

ЗА ОСНОВИТЕ НА ЕКОНОМСКАТА ПОЛИТИКА ВО 1967 ГОДИНА

I

1. Развојот во 1966 година покажува дека во првата година од среднорочниот план и пополниот дејствување на реформата се постигаат значајни резултати, при што се пројавија и определени проблеми, особено во втората половина на годината.

Порастот на вкупниот општествен производ во 1966 година ќе биде над просечниот растеж што е предвиден во периодот на 1966—1970 година, за што значително придонесе високото ниво на земјоделското производство. Во општествениот сектор на производството и прометот остварено е значајно зголемување на продуктивноста на трудот. Извозот и увозот на стоки и услуги исто така осетно порасна, што придонесе за значително пошироки односи на нашето стопанство со странство. Во регионален аспект дојде до потамошно подобрување на размената со странство. Вкупната потрошувачка, што ќе се оствари во 1966 година, ќе биде приближно на нивото на расположивите средства. Порастот на реалните лични доходи на општествениот сектор е нешто над порастот на продуктивноста, додека инвестициите во 1966 година ќе бидат реално околу нивото од минатата година.

Сé се тоа значајни резултати во спроведувањето на реформата и планот, посебно затоа зашто многу предуслови од системска и материјална природа уште не се остварени или што туку почнаа да се остваруваат. Заправо ваквите резултати ја покажуваат реалноста и остварливоста на основните цели и интенциите на реформата и Општествениот план до 1970 година, и обврзуваат до сега создадените услови да се искористат за понатамошно доследно спроведување на целите на реформата и Планот.

2. Покрај напорите на стопанството што побргу да се приспособи кон условите на реформата, резултатите во 1966 година се последица и од некои погодности со кои не може да се смета и во 1967 година. Во оваа година работните организации располагаа со поголема маса доход и поради непогловната валоризација на репродукционите материјали на залихи и помалку пресметаната амортизација поради неспроведена ревалоризација на основните средства. Поволните климатски и други услови овозможиле вонредно висок род во земјоделството, што многу придонесе кон постабилните односи на свој пазар. Меѓутоа, домашниот пазар и понатаму беше недоволно отворен спрема странство, а внатрешната куповна сила овозможи пласман под повољни услови на одделни сектори. При тоа кредитната по-

литика во првото полугодие обезбеди релативно висока ликвидност на стопанството.

3. Развојот во 1966 година, и покрај позитивните резултати во поглед зголемувањето на продуктивноста на трудот, остварен е при незадоволителен степен на ефикасноста на средствата. Залихите понатаму растат и достигнуа и во вкупен обем и по текуштите издвојувања од националниот доход предимензионирани рамки. Со оглед на тоа дека се недоволно структурно усогласени, не се пројавува нивно стабилизационо влијание. Имајќи го предвид и фактот дека на сметка на залихите се исплатувани лични доходи со сите придонеси, со самото тој тие се извор на определени инфлациони тенденции. Напорите и резултатите во борбата за намалување трошоците на производството не се на задоволително ниво. Квалитативни промени се постигнати засега главно само со користење на најевидентните резерви, пред сè оние во бројот на запослените, потоа со користење можности само внатре во претпријатието, а значително помалку низ интеграциони процеси, поделба на трудот и нова ориентација во производството. Но процесот на зголемувањето на ефикасноста е долгорочен, па ниту не беше можно да се очекуваат суштествени промени во првата година на спроведувањето на реформата. Во овој поглед дури во наредните години можат да се очекуваат поповолни резултати. Стопанството во првата фаза бараше можности за оптимализација на доходите, со намалување бројот на запослените, но во наредните фази сè повеќе ќе мора да остварува оптимални доходи низ поголема ефикасност и интеграциони форми.

Во овој период, и покрај некои позитивни напори, изостана пополнио користење на капацитети и недоволно е изразен процесот на општествената поделба на трудот во правецот на специјализација и поцврсто деловно поврзување. Во ова лежат најголеми резерви за интензивно стопанисување и пораст на продуктивноста на трудот. Покрај тоа пројавен е кај работните организации забавен процес во поглед поправувањето на квалификационата структура на запослените и затвореност во поглед ангажирањето на стручна работна сила од училишта и факултети, што исто така ја забавува модернизацијата и унапредувањето на технологијата на производството.

Меѓу факторите што недоволно влијаеја врз стабилизацијата треба да се вклучи и прометниот процес.

Иако постоеја услови во вкупната размена да се оствари урамнотежен платен биланс, поради недоволно контролиран увоз и нецелосно извршување на обврските на некои стопански организации спрема извозот, ќе настане извесен дефицит на текуштиот платен биланс што нешто ќе го намали предвидениот обем на девизните резерви.

Се гледаат и понатаму објекти за кои не се обезбедени средства, а, од друга страна, иако реформата внесе нови критериуми и елементи за оценување ефикасноста на вложувањата, програмите на инвестициите уште недоволно се преиспитуваат, па постои претежна ориентација поранешните програми да се реализираат.

Неблаговременото притекување на приходите на федерацијата го доведе во прашање исполнувањето

по динамика на обврските спрема Фондот за кредитирање на стопанскиот развој на стопански недоволно развиените републики и краишта, како и другите обврски што се финансираат од средствата на федерацијата.

Потрошувачката во социјалното осигурување значително ги надминуваше приходите и не се вклопуваше доволно во материјалните можности што исто така беше еден од изворите на недоволната стабилност.

Порастот на личните доходи во 1966 година се одвиваше во значителен број дејности и работни организации мошне динамично поради што дојде до расчекор помеѓу реалните лични доходи и продуктивноста на трудот.

Циркулацијата на обртните средства беше незадоволителна. Особено се јавуваа проблеми на недоволна снабденост на стопанството со трајни обртни средства од сопствени извори, на пораст на меѓусебното долгување и побарување, на бавна детериторијализација на банкарските средства како и бавно развивање на деловните односи во банкарскиот механизам, на забавена наплата од странски купувачи и бавен пренос на залихи од сферата на производството во сферата на прометот.

Со промените во распределбата зголемена е ликвидноста на голем дел од стопанство, што и покрај нерамномерноста во распоредот на средствата овозможува во второто полугодие значително забавено кредитирање од емисијата. Сепак, паричната маса сè уште е релативно голема, што ги конзервира инфлационите жаришта и го отежнува спроведувањето на курсот за стабилизација и интензификација на стопанисувањето.

4. Под дејството на овие и други фактори последниве месеци во 1966 година се појавуваат некои тенденции што би можеле да предизвикаат растројства и да ги нарушат започнатите позитивни текови, ако не би се преземале соодветните мерки. Надворешните манифестации на овие тенденции се одразуваат во поголема вознемиреност на пазарот, во порастот на цените, во релативното опаѓање на залихите на непрехранбени индустриски стоки, во сè уште силната затвореност на домашниот пазар, во незадоволителната општа состојба во снабденоста на пазарот на некои сектори индустриски стоки и во извесно опаѓање на ритамот на извозот.

Причините за ваквите тенденции на пазарот и во стопанството треба да се бараат првенствено во неусогласеноста на стоквно-паричните односи во последниве месеци на оваа година. Платежно способната финална побарувачка ја надминува понудата на стоките и услугите. При тоа, се пооструваат и структуралните проблеми на подрачјето на понудата и побарувачката.

Проблемот на предимензионираноста на побарувачката покрај тенденциите за антиципирање на побарувачката и дефицитирано финансирање се јавува во сите форми — во областа на личната, инвестиционата и општата потрошувачка.

Се забавува порастот на индустриското производство под дејството на променетите услови за стопанисување. Се јавуваат и очекуваните тешкотии да се изврши во краток рок приспособување на производството кон побарувачката на домашниот и странски пазар. На забавувањето на порастот на индустриското производство дејствуваа и промените во структурата на побарувачката до кои дојде поради прераспределбата на средствата, недоволната снабденост со некои репродукциони материјали и неадекватното функционирање на пазарниот механизам.

Со оглед на фактот дека овие движења претставуваат опасност за стабилизацијата на стопанството и за остварувањето на динамиката на целите и интенциите на реформата и среднорочниот план, треба да се преземаат и мерки со непосредно дејство врз стопанските текови.

II

1. Општата економска ситуација и развојот на системот

Реформата во 1966 година уште не дејствуваше во полна мера врз сите стопански текови и не ги зафати во еднаква мера сите работни организации. Процесите на усотласување на материјалната и паричната структура уште ќе потраат. Затоа треба да се смета и со сериозни тешкотии со кои ќе се судруваат стопанските организации во процесот на адаптација.

Тоа во предвидливите услови за стопанисување во 1967 година ќе произлегува, покрај другото, и од околноста, што во адекватната кредитно-монетарна политика потешко ќе се доаѓа до парични средства, така што работните организации сами ќе вложуваат повеќе во обртни средства, што делумната либерализација на увозот ќе го отежне производството и пласманот на некои работни организации. Ревалоризацијата на основните средства ќе ги измени осетно условите за формирање на доходот на многуте работни организации.

Имајќи ги предвид условите со кои се влегува во 1967 година, економската политика и мерки треба да се концентрираат врз поддржување квалитативните промени во стопанството што придонесуваат за процесот на стабилизацијата, и врз понатамошно доградување на стопанскиот систем во согласност со интенциите на реформата. Стабилноста на стопанскиот систем сè повеќе се јавува како услов за водење долгорочна и успешна деловна политика.

Општествените служби уште не се во доволна мера зафатени со реформата. Треба да се преземат мерки што би обезбедувале овие служби да се развиваат рационално и во согласност со можностите и потребите на стопанството и општеството. Одделни служби не остваруваат доход во согласност со резултатите на работата. Во некои општествени служби сè уште се силно изразени тенденции да се врши распределбата по старите критериуми.

Потребна е и соодветна општествена активност за да ја согледаат работните организации на време и во целина положбата во која ќе стопанисуваат во 1967 година, имајќи ги предвид утврдените услови за стопанисување. За сите овие моменти треба да водат сметка органите на управувањето на работните организации при донесувањето на завршните сметки и распределбата на доходот за 1966 година.

Со донесените мерки утврдени се основните услови за стопанисување. Доградувањето на стопанскиот систем во смисла на овие заклучоци ќе се врши со понатамошно решително засилување на условите на работните организации поуспешно да ја развиваат својата деловност со подоследно интензивирање на стопанисувањето и со зголемување на доходот по овој основ. Поради тоа, работните организации во својата деловна активност треба да се опираат врз решавањето на своите проблеми со подобрување на стопанисувањето во рамките на дадените услови за стопанисување, не очекувајќи понатамошни мерки на вонстопанските фактори.

Целокупниот систем ќе дејствува така што сите работни организации како во стопанството така и во непроизводствените дејности, во 1967 година нужно ќе ја унапредуваат внатрешната распределба, зголемувајќи ја заинтересираноста на работниците за резултатите од работата и работењето.

Условите на стопанисувањето и понатамошната разработка на системот нужно ќе влијаат врз пофикасниот развој на интеграционите процеси и поделбата на трудот. Покрај другото, ќе се поттикнува заедничкиот интерес на кооперантите за успех на работењето на финалните производители.

Почитувањето и спроведувањето на договорите и други деловни обврски, вклучувајќи ја и пошироката примена на надоместок на штета поради загуба настаната со неизвршување обврски на деловниот партнер треба да придонесат за стабилизацијата на

деловните односи и за неопходното зацврстување на деловниот морал. Во врска со ова треба да се забрза работата на измена или дополнување на соодветните прописи.

Стопанските комори ќе ја засилат својата активност на полето на стабилизацијата на деловните односи и подигањето на деловниот морал во стопанството (судови на честа и сл.).

Во првото полугодие на 1967 година потребно е да се донесе нов закон за вкупниот приход и доход на работните организации.

За согледување реализацијата на целите и интенциите на реформата и Планот и понатаму интензивно ќе се следат и ќе се анализираат условите за стопанисување, движењето на животниот стандард, проблемите на запослувањето, структурите на инвестициите и извозот на опрема на кредит. Покрај тоа, Сојузниот завод за стопанско планирање во соработка со соодветните организации и органи во текот на 1967 година ќе изработи долгорочна проекција на развојот на енергетиката.

2. Распределба на доходот и потрошувачката

Во 1967 година треба да се обезбеди потрошувачката во целина да се формира под расположивите средства, при понатамошно зголемување на материјалните и финансиските резерви во стопанството и општествено-политичките заедници. Личната потрошувачка и личните доходи треба да растат во принцип, во согласност со порастот на доходот кој настанал како резултат од зголемена продуктивност и општествено признаена реализација. Меѓутоа, овој принцип, динамички гледано, не ќе може во сите работни организации да се реализира во 1967 година, поради антиципирање еден дел потрошувачка веќе во 1966 година со побрз растеж на личните доходи од производството, продуктивноста и економичноста. Затоа тие работни организации би требало динамички да го усогласат растежот на личните доходи, така што вкупно за двете години (1966 и 1967) да се постигне приближно усогласен растеж на реалните лични доходи и продуктивноста на трудот.

Инвестиционата, а особено општата потрошувачка треба да расте побавно од растежот на општествениот производ.

Сведувањето на потрошувачката во рамки потесни од расположивиот доход треба да биде и важен импулс за зголемување на извозот, за ориентација на производителите својот стремеж кон зголемување на доходот и кон подобро користење на средствата да го остварат со поголемо и поекономично вклучување во меѓународната поделба на трудот.

И понатаму доследно ќе се спроведуваат и по потреба ќе се дополнуваат мерките што ќе обезбедат сите видови потрошувачка да се реализираат исклучиво на база на остварените средства, елиминирајќи ги формите на антиципирана и со фактичен доход непокриена потрошувачка. Истовремено, сите остварени, па и високите лични доходи и големите инвестициони средства на работните организации, ако се резултат од интензификација и поголема продуктивност на трудот, треба да се третираат како суштествен фактор за оптимализација на стопанисувањето и за зголемување на животниот стандард.

Во поглед усогласувањето на движењето на личните доходи со движењето на продуктивноста на трудот, земајќи ја предвид и 1966 година, неопходна е и општествена акција, соодветна активност на претставничките органи и самоуправни фактори. Пред сè оваа акција треба да укаже дека отстапувањето од усвоениот принцип ќе има сериозни последици не само по општите односи на пазарот туку и на положбата на работните организации, со оглед на поострувањето на условите за стопанисување во наредниот период.

На подрачјето на општата потрошувачка потребно е сè повеќе да се инсистира врз утврдените односи на распределбата: општата потрошувачка да

се задржи во рамките на средствата што се формираат според инструментите за распределба поставени во реформата. Не би требало да се врши зголемување на даночните оптоварувања на работните организации заради решавање финансиските проблеми на одделни општествени служби.

Потрошувачката на федерацијата, како буџетската така и инвестиционата (вклучувајќи ги и отплатите на обврските), треба да биде во согласност со притекувањето на средствата.

Доследно ќе се спроведуваат мерките со кои ќе се обезбеди:

— во рамките на одделни дејности, тргнувајќи од Спогодбата за единствените показатели (склучена 1963 година помеѓу Сојузниот секретаријат за труд, Сојузната стопанска комора и Централниот совет на Сојузот на синдикатите), работните организации — заедно со синдикатите, стопанските комори и другите општествени фактори — да ја изградуваат политиката на личните доходи во зависност од остварените резултати на работата.

За оваа цел потребно е да се одржуваат состаноци по одделни групации во текот на годината, на кои состаноци би се согледувале резултатите од стопанисувањето и движењето на личните доходи.

Посебно внимание би требало да му се обрне на тоа работните организации од некои групации со специфични услови за стекнување доход (електростопанство, банки, надворешна трговија и сл.) да се договараат за основите и мерилата за распределба што движењето на личните доходи ќе го доведат во согласност со принципите на распределбата според трудот;

— понатаму да се разработуваат и спроведуваат во живот критериумите за формирање на доходот во нестопанските дејности, посебно во општествените служби, обезбедувајќи тој да зависи од општите резултати на стопанисувањето, како и од резултатите на работата на одделни служби.

За таа цел, заради доследна примена на начелото за урамнотежено финансирање на функциите и задачите на општествено-политичките заедници, ќе биде од посебно значење сите општествено-политички заедници при донесувањето на своите буџети за 1967 година:

— реално да ги оценат приходите што им припаѓаат, водејќи сметка за нивната реализација во 1966 година, та обемот и динамиката на расходите да ги приспособат кон расположивите средства;

— своите расходи да ги остваруваат исклучиво во рамките на реализираните средства;

— кај распоредот на приходите со кои располагаат посебно да водат сметка за понатамошното издвојување на средства во резервните фондови, за на тој начин да создадат потребни обртни средства.

За да биде потрошувачката на федерацијата во согласност со обемот и приходите на средствата, потребно е да се обезбеди:

— нејзините расходи да се движат во рамките на остварените средства; нејзините органи да можат по исклучок да предлагаат зголемување на расходите само под услов претходно да обезбедат средства за нивното финансирање;

— надлежните органи во текот на годината систематски да ја контролираат пресметката и наплатата, како и да преземаат потребни мерки ефикасно да се реализираат општествените обврски;

— да се оневозможи инвестициона потрошувачка без соодветно покривање во средства и, во согласност со тоа, инвестициите во кои учествува федерацијата да се задржат во границите на приливот на средствата.

Со мерките во постојниот систем на социјалното осигурување треба да се обезбеди потрошувачката во 1967 година да се остварува во рамките на расположивите средства.

Во рамките на постојниот систем треба во сите гранки на социјално осигурување итно да се спроведат усвоените мерки како и оние што ќе се донесат, а со кои ќе се влијае врз порационална потрошувачка и ќе се обезбедува таа да се остварува во рамките на расположивите средства определени со сегашните стопи за издвојување на придонесите за таа цел. Порационално функционирање на здравствените установи треба, пред сè, да се обезбеди со воспоставување пополни економски односи помеѓу оние установи и корисниците на нивните услуги.

Треба да се спроведе принципот прифатен во среднорочниот план според кој не можат понатаму да се зголемуваат или прошируваат правата во социјалното осигурување без материјално покривање.

Треба да се спроведат што поитни ефикасни мерки за рационализација на целокупниот механизам на социјалното осигурување, при создавање на суштински нови односи, со обезбедување решителна улога на осигурениците и работните организации, како во одлучувањето за височината на средствата и за правата, така и за нивното користење. Во системот на инвалидското осигурување треба во поголема мера да се заинтересираат работните организации за преземање мерки со цел за отстранување инвалидност и за поголема материјална одговорност за инвалидитетот.

Со системските мерки се создаваат услови од 1967 година во фондовите на социјалното осигурување постепено да се формираат соодветни резерви како предуслов за стабилност и нормално работење.

Подготовките и усвојувањето на новите системски решенија во областа на социјално осигурување треба да се извршат во првата половина на 1967 година, а потоа да се донесат соодветни решенија на самоуправните органи. Со нивното влегување во сила и со создавање услови да се обезбеди порационална потрошувачка во таа област, федерацијата ќе ја укине збирната лимитирана стапа на придонесите за социјално осигурување предвидливо од почетокот на 1968 година.

3. Економски однеси со странство

Понатамошното поголемо вклучување на нашето стопанство во меѓународната поделба на трудот е една од основните цели на економската политика во 1967 година. Потребно е да се постигне значајно зголемување на надворешнотрговската размена со зголемување на девизните резерви.

Една од најважните задачи на економската политика во 1967 година ќе биде остварување урамно тежен платен биланс на конвертибилното подрачје, со намалување на порано создадените побарувања на клириншкото подрачје. За да се реализираат овие основни цели, потребно е:

- работните организации вклучувајќи ги и банките уредно да ги извршат преземените обврски за постојните договори во поглед извозот и враќањето на авансите;

- за понатамошно спроведување на Законот за девизното работење по пат на договарање и развивање деловните односи помеѓу работните организации и банките, да се најдат најповолни решенија за отстранување на регионалните проблеми во размената со странство;

- во новите кредитни аранжмани за извоз на опрема во чие кредитирање учествува Федерацијата да се обезбеди вклучување на заинтересираните работни организации и деловни

банки што ќе понудат најповолни услови;

- увозот на опрема да се оствари во границите на расположивите средства, елиминирајќи ги можностите за задолжување и создавање обврски без соодветна кредитна способност. При тоа, во 1967 година ќе се спроведува политиката на зголемено учество на стопанството во создавањето на деловни, кредитни и други аранжмани со странски партнери. Во рамките на расположивите средства работните организации ќе можат слободно да увезуваат опрема за своите потреби;

- да се преземат сите мерки заради остварување на предвидените девизни резерви;
- евентуалните заштеди во рамките на платниот биланс пред сè да се користат за зголемување увозот на потрошни стоки;

- да се донесат прописи кои, во согласност со веќе усвоените принципи, ќе овозможат и ќе поттикнуваат пошироко и поекономично поврзување на работните организации воопшто, а посебно со странски деловни партнери.

Урамнотежување на платниот биланс, при висок пораст на увозот, може да се оствари пред сè при зголемување на нестоковниот девизен прилив на подрачјето на сообраќајот, туризмот, изведувањето градежни и слични работи и иселеничките дознаки. Прописите што се донесени во врска со девизниот режим поволно ќе се одразат врз забрзувањето на развојот на овие дејности, со тоа да се спроведат што побргу предвидените мерки за развој на туризмот.

Со увоз на соодветните стоки да се оствари пополна снабденост на туристичките места, продавниците и сервисите на магистралните патишта.

4. Запослување

Поволните услови за пораст на продуктивноста на трудот и во 1967 година ќе дејствуваат врз порационално запослување. Потребно е понатамошно воздржување од притисокот врз претпријатијата да запослуваат поголем број работници од неопходниот (тој притисок сега веќе практично станува и невозможен). Нормален пораст на запосленоста треба да биде еден од важните фактори на економската политика. Во согласност со тоа, ќе се поттикнува зголемувањето на запосленоста во економски оправданите траници. За да се оствари тоа потребно е, покрај другото:

- со поинтензивно користење на средствата за производство да се создадат услови за економично запослување;

- и понатаму да се работи на зголемување бројот на смените, како во производството така и во процесите на размената, секаде каде што е тоа економски оправдано;

- да се спроведува поширока организација во различните форми на додатно запослување, активирање и понатамошно значително проширување на домашната работворба, вклучувајќи ја истата и во процесот на сервисното производство на некои индустриски претпријатија и сл.;

- да се поттикнува развојот на стопанисувањето врз база на личен труд, посебно во услужните дејности; тој процес да се организира, планира и помогне; пошироко да се овозможи граѓаните да вложуваат свои средства во отворање услужни дукани, како што се: помали комфорни пансиони наменети пред сè за странски туризам, опремени сервисни работилници и сл.; да се утврдат стабилни услови за запослување врз база на личен труд, по потреба, со донесување и на прописи во комуните или од пошироко значење за стабилноста во поглед на оданочувањето, како и утврдување таков начин на оданочување

што ќе ги стимулира вложувањата на граѓаните за отворање вакви дукани и др.;

— привременото одење на работната сила во странство да се врши уште поорганизирано, со настојување сагашните тенденции на одење да се ублажат со економски мерки — со отворање можност за поголема заработка врз база на соодветната продуктивност и др. Треба да се настојува работата на значителниот број наши работници во странство да се одвива низ дејноста на нашите работни организации што вршат градежни и други услуги во одделни земји;

— работните организации во политиката на кадрите да му обратат поголемо внимание на подобрувањето на квалификационата структура на кадрите, на поголемото запослување на младината што завршува училишта и факултети, како и на мерките за перманентно образование на работниците. Тоа е предуслов за побрза модернизација на производството, за зголемување на продуктивноста на трудот и за подобрување на условите за стопанисување;

— поволните економски услови за стопанисување во земјоделството да се користат за поттикнување на понатамошните напори за интензификација и зголемување на производството за и по тој пат да се ангажира во поголема мера недоволната активна работна сила;

— во 1967 година да се утврдат и пореални критериуми за третман на незапосленоста.

5. Образование и култура

Со спроведувањето на Законот за финансиските средства за образование и воспитување во 1967 година ќе започне процесот на формирање постабилни извори за финансирање, што ќе овозможи понатамошно економско осамостојување и зајакнување на самоуправувањето на подрачјето на образованието. Потребно е заедниците на образованието што побргу да се формираат и тоа на таква основа која ќе обезбеди остварување на овие задачи.

Подобрување на материјалната положба на образованието општествено-политичките заедници ќе обезбедат со додатни средства по пат на понатамошна прерасподелба на буџетските средства.

Образованието и понатамошно стручно оспособување на кадрите во наредниот период претставува еден од суштествените фактори за унапредување процесот на производството, за зголемување продуктивноста на трудот и општествениот развој, па се очекува зголемено учество на работните а посебно стопанските организации во финансирањето на образованието.

Републиките, општините и заедниците на образованието треба да преземат мерки за рационализација на мрежата образовни установи, за поголема ефикасност во работата и за подигање квалитетот на образованието.

Нужно е систематски да се започне со разработка и утврдување такви критериуми за распределба расположивите средства за образование на одделни гранки и групи образовни установи, како и на индивидуални установи, врз основа на кои ќе се создаваат услови доходот на образовните установи да се стекнува врз база на резултатите од нивната работа, со посебен акцент врз квалитетот на образовниот процес.

Во 1967 година ќе започне работата на долгорочната програма за развој во областа на кадрите и образованието.

Со прописите и мерките на републиките и општините ќе се утврдат условите за постабилно финансирање на културните дејности, а со тоа и за побрз развој на самоуправувањето во нив.

6. Научни истражувања и развојна работа

Со цел за забрзување на стопанскиот развој и остварување на задачите на стопанската реформа неопходно е во 1967 и во наредните години што пошироко и поенергично да се применуваат резултатите од научноистражувачката работа и модерната технологија, кои се основен предуслов за рамноправно вклучување во меѓународната поделба на трудот и за достигнување светската продуктивност.

Носителите на стопанската активност треба во проширувањето и реконструкцијата на производството да воведуваат нови технолошки решенија, особено со примена на автоматизацијата на производните процеси и машините работилки, современата сметковна техника и електроника, како и новите методи на организацијата и управувањето во стопанството. При тоа е потребно работните организации сè повеќе да се опираат врз резултатите на научноистражувачките институции било самостојни, било во состав на одделни работни организации, кои особено во последново време се значајни.

Идните задачи на стопанскиот развој нужно бараат и понатаму да се развиваат научно-технолошката база и кадрите, особено во индустријата. Стопанските организации, што располагаат со најголемиот дел од општествениот доход, треба да издвојуваат поголеми средства за развојна работа и научни истражувања. Поради тоа ова треба да стане нивна трајна и долгорочна ориентација. За успешно поврзување на научноистражувачките установи и работните организации, ќе придонесе и развивањето на такви односи во кои развојните и истражувачките организации ќе партиципираат во новосоздадениот доход на работните организации, што ги применуваат резултатите од нивната истражувачка работа.

Општествено-политичките заедници и други носители на општествената активност исто така треба со стабилни финансиски средства да создаваат услови за побрз, и според општествените потреби, насочен развој на научните истражувања во целина, имајќи ја предвид и потребата од развој на основните истражувања и истражувањата во општествените науки, како и на научноистражувачката работа на универзитетите.

Во текот на 1967 година со закон треба да се регулира начинот за издвојување средства за научноистражувачка работа од средствата на федерацијата.

7. Кредитно-монетарна политика

Кредитно-монетарната политика во наредната година и мерките што се преземаат во таа област треба решително да влијаат врз стабилноста на општото ниво на цените и домашната валута, а со тоа и врз процесот на поефикасно стопанисување и врз стабилизацијата. Со оглед на сегашниот обем на паричната маса во промет, како и врз претстојните промени во парично-кредитното и банкарското работење, кое, покрај другото, ќе го забрза паричниот оптек, кредитно-емисионата политика мора да обезбеди такво движење на количината пари кое му одговара на одржувањето на внатрешната и надворешната стабилност на динарот и на урамнотежени токовни-парични односи.

Заради остварување горните цели треба да се обезбеди:

— парично-кредитната политика да се спроведува така што активно да дејствува против тенденциите за пораст на цените, против формирањето на неадекватни залихи, во правецот на порастот на девизните резерви, националното производство и прометот;

— во врска со тоа, порастот на паричната маса и квантитативно да се ограничи и задржи во најнеопходните рамки, при што движењето на девизните резерви треба да биде еден од основните критериуми за креирање и повлекување на парите;

— кредитната политика да обезбеди и селективни влијанија на полето на извозот (поддржувајќи ја економичната извозна активност), како и во стопанството. Селективната кредитна политика ќе се спроведува со поповолни услови за реесконтмирање меници и други документи од страна на Народната банка кај извозот и земјоделството; исто така, деловните банки во својата активност ќе спроведуваат селективна кредитна политика во однос на одделни работни организации; тие со својата кредитна политика нужно ќе го поттикнуваат зголемувањето на производството, проширувањето на работењето, особено на извозот;

— краткорочните кредити да не можат да се користат освен во со закон утврдените случаи за финансирање на дефицити односно за неравномерно притекување на приходите на општествено-политичките заедници и социјалното осигурување, како ниту за финансирање на вложувањата во трајни обртни средства;

— да се зголеми интересот на деловните банки, во рамките на својата деловна политика во односите со стопанските организации, повеќе да влијаат врз порационално формирање на залихи кај производителите, со цел и по тој пат одвишните залихи на готови стоки и репродукционен материјал да се појават на пазарот;

— да се преземат посебни мерки веќе во почетокот на наредната година, за да се оневозможи со кредити да се подмират обврските по завршните сметки или да се врши распределба на доходот на таа основа;

— имајќи ги предвид значајните промени во надворешнотрговското работење и делумната либерализација на увозот, со рестриктивната кредитна политика треба на се дејствува врз намалување на одвишниот притисок врз увозот;

— треба да се поттикнува штедењето, а посебно штедењето на средствата на индивидуалните производители и користењето на тие средства да се насочи кон усовршување материјалната основа на нивното работење.

Системот на потрошувачките кредити, според кој височината на овие кредити е врзана за износот на штедните влогови, како и на определените средства на стопанските организации заинтересирани за продажбата на стоки, доследно ќе се спроведува и понатаму.

Веќе усвоените измени во кредитниот систем овозможуваат поголема ефикасност на Народната банка на полето на регулирањето на обемот на паричната маса и краткорочните кредити во согласност со поставените цели на парично-кредитната политика. Од друга страна, банките добиваат повеќе простор за водење самостојна деловна политика, но истовремено се зголемува нивната одговорност и грижи за обезбедување сопствена ликвидност. При тоа, создадени се услови деловната политика (на полето на кредитирањето, во поглед на интересната стапа итд.) да ја формираат работните организации — основачи на банката.

8. Прометен процес

Заради понатамошно поуспешно остварување на целите на реформата и за побрз стопански развој во 1967 година потребно е да се создадат услови за поефикасна организација и дејствување на прометниот процес. Во тој процес треба:

— да се разгледа прометниот процес во целина, а во тоа посебно положбата и функционирањето на трговијата и да се преземат мерки за да се оспособи трговијата за целосно вршење на своите функции. Покрај другото треба да се разгледаат проблемите на локалната затвореност на пазарот, за послободно формирање на цените во трговијата,

за остварување поголемо влијание на производителските организации врз формирањето на цените во трговијата и др.;

— коморите и здруженијата на производителите да ги разгледаат можностите за склучување долгорочни договори за снабдување со основни репродукциони материјали, што би требало да придонесе за општата стабилност, како и за поголема сигурност во снабдувањето на работните организации;

— да се развива и зајакнува и договарањето за откуп на земјоделски производи заради обезбедување основа за постабилно и поефикасно производство и промет.

Со ориентацијата на производството и увозот да се обезбедат потребни стоковни фондови, имајќи ги предвид значително зголемените приходи од земјоделството, со тоа значителен дел од куповната сила да се насочи кон набавка на средства за работа погодни за развој на тоа производство.

Во областа на цените ќе се спроведува политиката што веќе е зацртана со среднорочниот план и други документи. При тоа треба да се води сметка за проблемите за усогласеност на стоковно-паричните односи, како и за проблемите што ќе настануваат во првите фази од примената на значајните системски мерки во 1967 година.

Треба постепено, во можна мера, во зависност од специфичната ситуација во одделни подрачја на пазарот, со економски мерки да се создаваат поволни услови за премин на послободен режим на цените. Послободен режим ќе се остварува особено на стоковните сектори каде што се врши либерализација на увозот.

Заради создавање поволни услови за послободно формирање на цените, потребни се синхронизирани мерки што обезбедуваат поголема стабилност. Напорите треба во поголема мера да се насочат кон адекватно формирање на куповната побарувачка во согласност со понудата.

Во 1967 година, во процесот на стабилизацијата, а во условите на поинтензивна либерализација на размената со странскиот пазар, резервите треба да имаат поголема и поефикасна улога. За таа цел треба да се формираат адекватни стоковни и девизни резерви. Мошне високиот род на пченка во 1966 година треба да се искористи за формирање соодветни резерви, потребни за развој на добиточното производство и извозот.

Интервенциите со стоковни резерви треба да се вклопуваат во дејството на целиот пазарен механизам (девизен режим, политика на цените, кредитна политика и сл.), со што би се постигнала порамномерна снабденост на пазарот со суровини, репродукциони материјали и потрошни стоки.

Во 1967 година ќе се формираат резерви според постојниот инструментариум кај корисниците на средствата, како и врз база на понатамошната разработка на механизмот за функционирање на резервите, што ќе се утврди во првото полугодие на 1967 година.

Сојузниот извршен совет ќе предложи соодветни прописи за стоковните резерви и општествените интервенции на пазарот, како и ќе изработи програма за формирање постојани резерви, а, во врска со тоа, и програма за подигање складишен простор. При тоа темпото и обемот на создавањето на стоковни резерви треба да се усогласат со приливот на стоковните фондови од домашно производство и увоз и одржување стабилност на пазарот.

9. Инвестиции

Основните цели на инвестиционата политика во 1967 година во склопот на сите мерки за понатамошна рационализација на стопанисувањето, се следните: поголема селективност во инвестиционата

изградба, задржување обемот на инвестициите во рамките на расположивите средства и приспособување нивната структура кон интенциите на реформата и планот; зголемување на вложувањата во модернизацијата на стопанството; преиспитување од страна на носителите на средствата на програмите на вложувањата, имајќи ги предвид суштествените промени што настанаа во условите на стопанисувањето, концентрирање на средствата врз објектите што во новите услови покажуваат соодветна рентабилност, особено во правецот на модернизација, и кои се покриени со средства, и на тој начин забрзување на инвестициониот циклус, одлагајќи ги или откажувајќи се од програмите што не се во согласност со тој критериум, средување на финансиските и други деловни односи меѓу инвеститорите и производителите односно изведувачите. Треба суштествено да се забрза оживотворувањето на нов механизам на проширената репродукција.

Според таквите цели на инвестиционата политика, федерацијата ќе ги усогласи своите обврски што произлегуваат од донесените законски прописи. Исто така, и социјалистичките републики и други општествено-политички заедници треба да ги преиспитаат програмите за изградба на објектите во чија изградба учествуваат со свои средства, а не се во можност да обезбедат потребни средства во предвидените рокови за изградба.

Заради остварување на инвестиционата политика треба, покрај другото, да се преземе следното:

— со оглед на тоа дека приходите на федерацијата за инвестиции во стопанството за сега не се остваруваат во очекуваниот износ, во 1967 година ќе им бидат сразмерно со тоа намалени трансите средства на глобалните носители. При ова, приоритет ќе имаат обврските за исплата на странски долгови. Другите обврски на федерацијата, според оценетото притекување на приходите, сразмерно ќе им се намалат на глобалните носители освен обврската спрема Фондот на федерацијата за развој на стопански недоволно развиените републики и краишта, каде што одлагањето на исплатите ќе се врши значително поблаго. Од средствата на федерацијата, банките се должни да ѝ даваат приоритет на изградбата на електроенергетски објекти. Ваквото намалување исплатите на федерацијата во 1967 година е од динамичен карактер, и ќе биде според можностите надоместено во подоцнежните години. Ќе се склучат благовремено договори помеѓу федерацијата и банките, за да можат банките и инвеститорите да ги одржат работите во рамките на расположивите средства и да им дадат приоритет на оние објекти од кои можат да се очекуваат најбрзи ефекти во производството;

— да се обезбеди ефикасност на постапката за докажување покриеност на инвестициите со средства и да се запре инвестиционата дејност за која не се осигурени средства;

— да се обезбеди поголема и поекономична циркулација на средствата наменети за проширена репродукција. Покрај диференцираната интересна стопа, со прописи и со економско-правна практика треба да се овозможи учество на кредитори во дел на новосоздадениот доход на инвеститорите.

Сојузниот извршен совет ќе ја разгледа можноста за воведување задолжително полагање динарска противвредност при склучувањето нови заеми во странство. Срествата добиени на овој начин би се користеле за давање кредити за извоз на опрема.

Со прописи за здружените претпријатија и др. треба да се олесни и да се поттикнува заедничкото вложување на повеќе работни организации за постигање соодветни цели од заеднички интерес.

Треба да се преземат потребни мерки за да се забрзат подготовките и изведувањето на оние објекти што се од суштествено зна-

чење за реализацијата на целите на Планот и за обезбедувањето на динамиката на растежот на производството во областа на енергетиката.

Остварувањето на интенциите на реформата и целите на среднорочниот план ќе се забрза и со тоа што работните организации во рамките на одделни технолошко-економски групации ќе пристапат кон заедничко програмирање на својот развој, вклучувајќи ги и програмите за поделба на трудот. Тежиштето на активноста на коморите треба во 1967 година да се сосредоточи на организирањето на работните организации на изработка на овие програми и спроведување во живот на договорената политика.

Соодветните скупштински тела, Сојузниот извршен совет, сојузните органи на управата и Народната банка на Југославија ќе ги преземат сите потребни мерки за спроведување на оваа Резолуција и за нејзиното извршување ќе ѝ поднесуваат извештаи на Сојузната скупштина во текот на 1967 година.

Сојузна скупштина

АС бр 740

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

Претседател
на Стопанскиот собор,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Претседател
на Сојузниот собор,
Милош Миниќ, с. р.

2.

Врз основа на членот 17 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НА ОПШТЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧКИТЕ ЗАЕДНИЦИ

Се прогласува Законот за измени и дополненија на Основниот закон за финансирање на општествено-политичките заедници, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Организационо-политичкиот собор од 27 декември 1966 година.

П. Р. бр. 502

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НА ОПШТЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧКИТЕ ЗАЕДНИЦИ

Член 1

Во Основниот закон за финансирање на општествено-политичките заедници („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/64 и 28/66) во членот 6 став 2 зборот: „образованието,“ се брише.

По ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:
„Општествено-политичката заедница ги користи приходите од ставот 2 на овој член и за обезбедување дополнителни средства на соодветната заед-

ница за образование ако од постојаните извори на средствата за образование и воспитување не се обезбедуваат доволно средства за вршење на дејноста и за развојот на материјалната основа на образованието и воспитувањето на територијата на општествено-политичката заедница.“

Член 2

Членот 61 се менува и гласи:

„Органот на управата на општествено-политичката заедница надлежен за извршувањето на буџетот води евиденција за извршувањето на буџетот. Со оваа евиденција се обезбедуваат податоци за приходите и за нивниот распоред, на начинот на кој приходите и нивниот распоред се искажани во буџетот.“

Општествено-политичката заедница може со Службата на општественото книговодство да се спогоди водењето на евиденцијата од ставот 1 на овој член и ѝ се довери на таа служба, во кој случај Службата на општественото книговодство е должна на органите на општествено-политичката заедница да им поднесува извештај за состојбата на извршувањето на буџетот. Надоместок на трошоците на Службата на општественото книговодство за водењето на евиденцијата за извршувањето на буџетот се утврдува со договор помеѓу општествено-политичката заедница и Службата на општественото книговодство.

Органот од ставот 1 на овој член ѝ доставува извештај за извршувањето на буџетот на Службата на општественото книговодство на начинот и во роковите што ќе ги пропише сојузниот секретар за финансии. Службата на општественото книговодство е должна овие извештаји да ги обработува и да им ги доставува на органите на општествено-политичките заедници на начинот и во роковите што ќе ги пропише сојузниот секретар за финансии.

Ако органот на управата од ставот 1 на овој член не достави извештај за состојбата на извршувањето на буџетот во пропишаниот рок, Службата на општественото книговодство може, до доставувањето на извештајот, на овој орган да му го запре користењето на средствата за вршење на редовната дејност.“

Член 3

Во членот 76 по ставот 3 се додаваат два нови става, кои гласат:

„Органот што ја врши сметководствената служба на фондот води евиденција за извршувањето на финансискиот план на фондот и е должен да ѝ доставува на Службата на општественото книговодство извештај за состојбата и користењето на средствата на фондот, на начинот и во роковите што ќе ги пропише сојузниот секретар за финансии.“

Ако органот од ставот 4 на овој член до пропишаниот рок не поднесе извештај, Службата на општественото книговодство може спрема тој орган да ја примени мерката од членот 61 став 4 на овој закон.“

Член 4

Во членот 96 став 1 на крајот на точката 3 точката се заменува со точка и запирка и по тоа се додава нова точка 4, која гласи:

„4) за давање привремена позајмица на заедниците на образованието заради обезбедување средства во случај на неусогласеност помеѓу извршувањето на расходите и притекувањето на приходите на тие заедници во текот на годината.“

По ставот 7 се додава нов став 8, кој гласи:

„Општествено-политичката заедница може дел од средствата на својот резервен фонд да ѝ отстапи на заедницата на образованието за подмирување на потребите од обртни средства, што заедницата на образованието ќе ги користи во случаите на неусогласеност помеѓу извршувањето на расходите и притекувањето на приходите во текот на годината.“

Член 5

Членот 127 се брише.

Член 6

Во членот 165 на крајот на точката 5 точката се заменува со точка и запирка, и по тоа се додава нова точка 6, која гласи:

„6) за начинот на водење евиденција за извршувањето на буџетот.“

Член 7

Општествено-политичката заедница може да одлучи евиденцијата за извршувањето на нејзиниот буџет до крајот на 1967 година да ја води Службата на општественото книговодство со соодветен надоместок.

Член 8

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“, а одредбите на неговите чл. 2 и 3 ќе се применуваат од 1 јануари 1968 година.

3.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ОД 1966 ДО 1970 ГОДИНА НА ГЕОДЕТСКИТЕ РАБОТИ ОД НАДЛЕЖНОСТА НА ФЕДЕРАЦИЈАТА

Се прогласува Законот за финансирање од 1966 до 1970 година на геодетските работи од надлежноста на федерацијата, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Организационо-политичкиот собор од 27 декември 1966 година.

П. Р. бр. 522

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ОД 1966 ДО 1970 ГОДИНА НА ГЕОДЕТСКИТЕ РАБОТИ ОД НАДЛЕЖНОСТА НА ФЕДЕРАЦИЈАТА

Член 1

За извршување на основните геодетски работи предвидени во Основниот закон за премејот и катастарот на земјиштето („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65) и за изработка на основната државна карта ќе се потрошат од 1966 до 1970 година 90,000,000 динари.

Од износот од ставот 1 на овој член федерацијата ќе обезбеди во сојузниот буџет 72,000,000 динари, а 18,000,000 динари ќе обезбеди Сојузната геодетска управа со продажба на финални производи од геодетски работи.

Член 2

Средствата на федерацијата од членот 1 став 2 на овој закон се обезбедуваат секоја година во сојузниот буџет, и изнесуваат во: 1966 година — 3,000,000 динари, 1967 година — 8,000,000 динари, 1968 година — 19,000,000 динари, 1969 година — 20,000,000 динари, 1970 година — 22,000,000 динари.

Средствата што Сојузната геодетска управа ќе ги обезбеди на начинот предвиден во членот 1 став 2 на овој закон, ќе се полагаат на посебна сметка на Сојузната геодетска управа и ќе се користат за финансирање на геодетските работи од членот 1 на овој закон.

Средствата од ст. 1 и 2 на овој член се користат според планот на работите кој за секоја година посебно ќе се утврдува.

Годишните планови на работите ги утврдува Сојузната геодетска управа, во согласност со Сојузниот извршен совет.

Член 3

Средствата што не ќе се потрошат во една година, се пренесуваат за истата намена во наредната година.

Член 4

Правата и должностите на носител на средства-та за извршување на геодетските работи утврдени со овој закон, ги врши Сојузната геодетска управа.

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

4.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА УЧЕСТВОТО НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ВО КРЕДИТИРАЊЕТО НА РАБОТИТЕ ЗА КАПИТАЛЕН РЕМОТ НА МАГИСТРАЛНИТЕ ПРУГИ НА ПОДРАЧЈЕТО НА ЖЕЛЕЗНИЧКОТО ТРАНСПОРТНО ПРЕТПРИЈАТИЕ СКОПЈЕ

Се прогласува Законот за учеството на федерацијата во кредитирањето на работите за капитален ремонт на магистралните пруги на подрачјето на Железничкото транспортно претпријатие Скопје, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 26 декември 1966 година и на седницата на Стопанскиот собор од 27 декември 1966 година.

П. Р. бр. 510

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА УЧЕСТВОТО НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ВО КРЕДИТИРАЊЕТО НА РАБОТИТЕ ЗА КАПИТАЛЕН РЕМОТ НА МАГИСТРАЛНИТЕ ПРУГИ НА ПОДРАЧЈЕТО НА ЖЕЛЕЗНИЧКОТО ТРАНСПОРТНО ПРЕТПРИЈАТИЕ СКОПЈЕ

Член 1

Од средствата на федерацијата за инвестиции во стопанството во периодот од 1967 до 1970 година ќе се употреби износ од 102,9 милиони динари за учество во кредитирањето на работите за капитален ремонт на магистралните пруги на подрачјето на Железничкото транспортно претпријатие Скопје.

Средствата на федерацијата за учество во кредитирањето на работите од ставот 1 на овој член изнесуваат по 25,725.000 динари во 1967, 1968, 1969 и 1970 година.

Член 2

Средствата на федерацијата од членот 1 на овој закон му се даваат на Железничкото транспортно претпријатие Скопје на кредит со рок за враќање од 20 години и со интерес по стопа од 3% годишно, со тоа што отплатувањето на кредитот да започне на 1 јануари 1972 година.

Сојузниот секретар за финансии ќе склучи со соодветната банка договор, во кој ќе се утврдат другите услови за користење на средствата со кои федерацијата учествува во кредитирањето на работите од членот 1 на овој закон.

Член 3

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

5.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА СРЕДСТВАТА ЗА РАБОТА НА ОРГАНИТЕ НА УПРАВАТА

Се прогласува законот за измени и дополненија на Основниот закон за средствата за работа на органите на управата, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Организационо-политичкиот собор од 27 декември 1966 година.

П. Р. бр. 513

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА СРЕДСТВАТА ЗА РАБОТА НА ОРГАНИТЕ НА УПРАВАТА

Член 1

Во Основниот закон за средствата за работа на органите на управата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 46/64 и 57/65) во членот 15 став 2 зборовите: „и распределбата“ се бришат.

Член 2

Членот 50 се менува и гласи:

„Средствата на заедничката потрошувачка органот на управата ги користи согласно со општите акти на органите на управувањето за користење на тие средства.

По исклучок од ставот 1 на овој член, средствата што се издвојуваат според членот 1 став 1 на Законот за издвојување средства за станбена изградба („Службен лист на СФРЈ“, бр. 35/65 и 56/65) можат да се користат само за станбена изградба.“

Член 3

Во членот 79 по ставот 2 се додаваат два нови става, кои гласат:

„Завршната сметка му се доставува на органот на управата на општествено-политичката заедница надлежен за работите на буџетот во рок од 15 дена од денот на нејзиното донесување.

Ако органот на управата не ја достави завршната сметка во рокот од ставот 3 на овој член, органот на управата надлежен за работите на буџетот може на Службата на општественото книговодство да ѝ даде налог, на органот на управата што во рокот не ја доставил завршната сметка, до поднесувањето на завршната сметка да му го запре користењето на средствата за вршење на редовната дејност.“

Член 4

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

6.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА ОПШТИОТ ЗАКОН ЗА ФИНАНСИСКИТЕ СРЕДСТВА ЗА ОБРАЗОВАНИЕ И ВОСПИТУВАЊЕ

Се прогласува Законот за дополненија на Општиот закон за финансиските средства за образование и воспитување, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Просветно-културниот собор од 24 декември 1966 година.

П. Р. бр. 508
29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА ОПШТИОТ ЗАКОН ЗА ФИНАНСИСКИТЕ СРЕДСТВА ЗА ОБРАЗОВАНИЕ И ВОСПИТУВАЊЕ

Член 1

Во Општиот закон за финансиските средства за образование и воспитување („Службен лист на СФРЈ“, бр. 21/66) во членот 4 се додава нов став 3, кој гласи:

„Ако на заедница на образованието општествено-политичка заедница ѝ отстапи дел од својот резервен фонд заради подмирување на потребите од обртни средства според одредбата од ставот 7 на членот 96 од Основниот закон за финансирање на општествено-политичките заедници („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/64 и 28/66), заедницата на образованието е должна отстапените средства да ги води на посебна сметка.“

Член 2

Во членот 21 се додава нов став 2, кој гласи:

„Ако општествено-политичката заедница до 31 декември 1966 година не донесе прописи за средствата за образование и воспитување во смисла на овој закон, ќе го определи начинот за привремено финансирање на образованието и воспитувањето во 1967 година, со тоа што привременото финансирање да може да се врши најдоцна до 30 јуни 1967 година.“

Член 3

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

7.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА СРЕДСТВАТА НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Се прогласува Законот за измени и дополненија на Законот за средствата на стопанските органи-

зации, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 26 декември 1966 година и на седницата на Стопанскиот собор од 26 декември 1966 година.

П. Р. бр. 504
29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА СРЕДСТВАТА НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Член 1

Во Законот за средствата на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/61, 30/62 и 53/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 14/65, 56/65 и 29/66) по членот 12 се додава нов член 12а, кој гласи:

„Член 12а

Одредбите на овој закон се однесуваат и на јавните патисшта ако со посебен закон не е определено поинаку.“

Член 2

Членот 24 се менува и гласи:

„Остварениот доход во текот на годината стопанската организација може, до донесувањето на завршната сметка, да го користи за исплатување на личните доходи на работниците врз основа на периодичните пресметки и за исплатување на придонесите што се плаќаат според личните доходи, како и за обртни средства.“

Остатокот од остварениот доход во текот на годината, кој не се користи за целите од ставот 1 на овој член, стопанската организација може да го држи на посебна сметка кај Службата на општественото книговодство.“

Член 3

Во членот 35 став 1 зборовите: „чл. 66, 68, 88 и 100“ се заменуваат со зборовите: „чл. 66 и 68“.

Член 4

Во членот 40 ставот 1 се менува и гласи:

„Стопанската организација како добар стопанственик во смисла на членот 10 од овој закон:

- презема потребни мерки за обезбедување и соодветно сместување на предметите;
- ги осигурува предметите;
- обезбедува стручно и грижливо техничко ракување со предметите“

Член 5

Во членот 43 став 3 наместо зборовите: „што го вложува“ се ставаат зборовите: „што го вложила односно за дејностите што таа ги врши“.

Член 6

Во членот 47 ст. 2 и 3 се менуваат и гласат:

„Како основни средства во смисла на овој закон се сметаат и земјиштата што служат за стопански цели, шумите и шумските земјишта.“

Во основните средства влегуваат и предметите од ставот 1 на овој член што се во изградба или изработка, правата стечени во врска со изградбата или изработката на тие предмети, како и основачките вложувања.“

Член 7

Во членот 55 ставот 1 се менува и гласи:

„Трошоците за инвестиционо одржување на предметите што сочинуваат основни средства, тро-

шоците за истражување, обновување и одржување резерви на рудно и друго минерално богатство, како и трошоците за освојување ново производство, стопанската организација ги надоместува од остварениот вкупен приход.“

Ставот 2 се брише.

Досегашните ст. 3 и 4 стануваат ст. 2 и 3.

Член 8

Во членот 57 по ставот 5 се додава нов став 6, кој гласи:

„Ако стопанската организација во текот на годината остварила доход доволен за исплатување на личните доходи на работниците, но на жиро-сметката нема доволно расположиви средства за исплатување на тие лични доходи, таа може привремено да ги користи како позајмица средствата на задолжителниот дел од резервниот фонд и непотрошените парични средства од фондот на заедничката потрошувачка за исплатување на тие лични доходи. Оваа позајмица стопанската организација е должна да ја врати во резервниот фонд и во фондот на заедничката потрошувачка од текуштиот прилив на жиро-сметката што ќе го оствари по подмирувањето на сите стасани обврски од членот 336 на Законот за книговодството на стопанските организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65 и 29/66). Ако стопанската организација не издаде соодветни налози за пренос на средствата од жиро-сметката во резервниот фонд односно во фондот на заедничката потрошувачка преносот на тие средства ќе го изврши Службата на општественото книговодство.“

Досегашните ст. 6 и 7 стануваат ст. 7 и 8.

Член 9

Членот 59 се менува и гласи:

„Средствата на заедничката потрошувачка стопанската организација ги употребува согласно статутот или други општи акти на стопанската организација.“

По исклучок од ставот 1 на овој член, средствата издвоени во фондот на заедничката потрошувачка според членот 1 став 1 од Законот за издвојување средства за станбена изградба („Службен лист на СФРЈ“, бр. 35/65 и 58/65) можат да се користат само за станбена изградба.“

Член 10

Чл. 59а, 61, 63 и 64 се бришат.

Член 11

Во членот 65 став 1 зборовите: „(чл. 78 и 92)“ се заменуваат со зборовите: „(член 92)“.

Член 12

Членот 93 се менува и гласи:

„Трошоците за инвестиционо одржување на предметите што сочинуваат основни средства, стопанската организација ги надоместува од вкупниот приход остварен во текот на годината во која овие трошоци фактично настанале.“

Стопанската организација може да одлучи трошоците за инвестиционо одржување да ги надоместува од вкупниот приход, по правило, рамномерно во текот на сите пресметковни периоди. Вкупниот износ на тие трошоци и пресметковните периоди во текот на кои тие трошоци се надоместуваат од вкупниот приход стопанската организација ги утврдува во претсметката на тие трошоци.

Ако трошоците за инвестиционо одржување се покриваат од вкупниот приход според ставот 2 на овој член, непотрошените средства за инвестиционо одржување според претсметката се пренесуваат во наредната година со истата намена, односно непотрошениот дел од тие трошоци по претсметката ќе се покрие во наредната или наредните години на товар на вкупниот приход остварен во тие години.“

Член 13

Во членот 96 ставот 2 се менува и гласи:

„Прометот на земјишта, шуми, станбени и деловни згради и други недвижности се врши врз основа на посебен сојузен закон.“

Член 14

Членот 100 се брише.

Член 15

Во членот 125 став 1 на крајот се додава нова реченица која гласи: „За продажба на бродови и други пловни објекти и воздухоплови не е потребно одобрението од овој став.“

Во ставот 2 зборовите: „само со претходно одобрение од сојузниот секретар за надворешна трговија, дадено во спогодба со сојузниот секретар за сообраќај и врски“ се бришат.

Ставот 6 се брише.

Член 16

Одредбите на чл. 3, 11 и 14 од овој закон ќе се применуваат од 1 јануари 1967 година, а одредбата на членот 12 од овој закон може, по исклучок, да се применува и за целата 1966 година.

Член 17

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

8.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ПРОМЕТОТ НА СТОКИ

Се прогласува Основниот закон за прометот на стоки, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 26 декември 1966 година и на седницата на Стопанскиот собор од 26 декември 1966 година.

П. Р. бр. 519

29 декеври 1966 година

Белград

Претседател
на Републиката,

Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател

на Сојузната скупштина,

Едвард Кардељ, с. р.

ОСНОВЕН ЗАКОН ЗА ПРОМЕТОТ НА СТОКИ

I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Прометот на стоки и услугите во прометот на стоки се вршат под општите услови определени со овој закон.

Со сојузен закон се пропишуваат посебни услови за промет на одделни производи и за одделни услуги во прометот на стоки.

Член 2

Како промет на стоки, во смисла на овој закон, се сметаат купувањето на стоки со цел за продажба и продажбата на тие стоки, купувањето на стоки со цел за преработка односно за производство на нови производи и продажбата на преработени односно произведени стоки, како и продажбата на стоки од сопствено производство.

Како услуги во прометот на стоки (во понатамошниот текст: услугите) се сметаат, во смисла на овој закон, агенциските услуги, посредничките услуги, застапничките услуги, комисионите услуги, услугите на складирање стоки, испраќачките услуги, услугите на контрола на квалитетот и квантитетот на стоки, приредувањето на саеми, услугите на пазариште на големо и други слични услуги вообичаени во прометот на стоки.

Член 3

Прометот на стоки и вршењето на услуги се слободни на целата територија на Југославија и можат да се ограничат само со сојузен закон.

Стопанските организации можат под еднакви услови да вршат промет на стоки и услуги на целата територија на Југославија.

Условите за вршење промет на определени стоки и услуги што ги пропишуваат општествено-политичките заедници и нивните органи, мораат да бидат еднакви за сите стопански организации што вршат промет на тие стоки или тие услуги.

Член 4

Стопанските организации самостојно одлучуваат за прометот на стоки и за услугите, со кои ќе се занимаваат.

Член 5

Прометот на стоки и услугите се вршат во согласност со добрите деловни обичаи и со начелата на деловниот морал и лојалниот натпревар.

Член 6

Со вршењето на промет на стоки и услуги не може да се нарушува единството на пазарот, ниту да се спречува или ограничува слободата на натпреварот.

Член 7

Одредбите од овој закон се применуваат на сите стопански организации, ако за стопански организации од одделни дејности со посебен сојузен закон не е определено поинаку.

Член 8

Одредбите од овој закон се применуваат и на другите учесници во прометот на стоки и вршењето на услуги: установите, здруженијата и заедниците на работните организации, здруженијата на граѓани, општествено-политичките организации, имателите на занаетчиски и угостителски дуќани и индивидуалните производители, ако со закон не е определено поинаку.

II. ВРШЕЊЕ ПРОМЕТ НА СТОКИ И УСЛУГИ**1. Услови за вршење промет на стоки и услуги****Член 9**

За вршење промет на стоки и услуги мораат да бидат обезбедени пропишаните минимални технички услови во поглед на деловните простории (продавни простории, складишни простории и др.), уредите и опремата потребни за современо вршење промет на стоки односно услуги.

Со пропис на републиката се определуваат минималните технички услови за вршење промет на мало по видови стоки, ако тие услови за одделни производи не се пропишани со сојузен закон.

Сојузниот секретар за индустрија и трговија ќе ги пропише минималните технички услови за вршење промет на големо на оние производи што по својата природа бараат посебно манипулирање, како и за вршење оние услуги кај кои природата на услугите бара користење посебни средства за работа (деловни простории, уреди, опрема, транспортни средства и др.).

Член 10

Лицата што работат на работите на промет на стоки и услуги мораат да ја имаат потребната стручна спрема.

Стручната спрема на лицата од ставот 1 на овој член се определува со општ акт на стопанската организација, ако стручната спрема за вршење работите на определени работни места не е пропишана.

Член 11

Деловните простории, уредите и опремата што служат за вршење промет на стоки и услуги мораат да ги исполнуваат пропишаните услови со кои се

обезбедува хигиенска исправност и чување на прехранбените продукти.

Лицата што работат на вршење промет на прехранбени продукти мораат да ги исполнуваат пропишаните здравствени услови.

Член 12

Стопанската организација, во согласност со законот, самостојно ги утврдува условите на работењето под кои го врши прометот на стоки (услови во поглед минималните количини стоки за испорака, начинот на плаќање, попустот, итн.) односно услугите (видови услуги, начин и услови за вршење тие услуги, начин на склучување договори, начин на плаќање, итн.).

Стопанската организација ги утврдува условите на работењето од ставот 1 на овој член, водејќи сметка за видот на стоките со чиј промет се занимава односно за видот на услугите што ги врши, како и за деловните обичаи.

Член 13

Стопанската организација што се занимава со промет на стоки или со вршење услуги може, без запишување во регистарот на стопанските организации, покрај таа дејност да врши и работи и дејствија чие вршење е вообичаено при прометот на одделни производи односно при вршењето на одделни услуги.

Член 14

Ако е со сојузен закон или со пропис донесен врз основа на сојузен закон определено, одделни производи можат да се пуштаат во промет само:

- 1) ако ги исполнуваат пропишаните минимални услови во поглед квалитетот и другите својства;
- 2) ако се на пропишан начин означени, обележени или пакувани;
- 3) ако се снабдени со упатство за начинот на употреба и одржување, со атест, сертификат или други пропишани исправи.

Член 15

Индустриските производи за потрајна употреба, која е условена со посебно техничко својство и начин на користење и одржување, можат да се пуштаат во промет ако се снабдени со гарантен лист и техничко упатство и ако е обезбедено отстранување на дефектите и недостатоците на нив за определено време (гарантен рок), редовно одржување во гарантниот рок (сервисно одржување), како и потребни резервни делови.

Гарантниот лист и техничкото упатство за производите од ставот 1 на овој член ги издава стопанската организација што го произвела производот, а за увезените производи — увозникот.

Член 16-

Со гарантниот лист од членот 15 на овој закон се дава гаранција за исправно функционирање на производот во гарантниот рок и се утврдуваат обврските на давателот на гаранцијата дека во примерениот рок ќе ги отстрани недостатоците на производот и дефектите настанати при нормалната употреба на производот за време на гарантниот рок, како и дека ќе ги поднесува трошоците за отстранувањето на недостатоците и дефектите и трошоците за превозот односно преносот на производот во врска со тоа.

Гарантниот лист за производите за кои ќе биде тоа определено содржи и обврска на давателот на гаранцијата дека ќе врши сервисно одржување на производите за време на гарантниот рок.

Со гарантниот лист давателот на гаранцијата може да преземе и други обврски, покрај обврските од ст. 1 и 2 на овој член.

Обврските на давателот на гаранцијата утврдени со гарантниот лист не го исклучуваат правото на купувачот на надоместок на штета според правилата на имотното право.

Ако во гарантниот рок поправката на производот трае подолго од десет дена сметајќи од денот на пријавувањето на дефектот, гарантниот рок се про-

должува за онолку дена колку дена траела поправката.

Член 17

Сојузниот секретар за индустрија и трговија може, по потреба, да ги определи производителите што можат да се пуштаат во промет само со гарантен лист, најмалото траење на гарантниот рок и производите за кои мораат да бидат обезбедени сервисно одржување и потребни резервни делови.

2. Вршење промет на стоки

Член 18

Стопанската организација може да се занимава со промет на сите производи за кои ги исполнува пропишаните услови.

Член 19

Стопанската организација може да врши промет на стоки на мало, промет на стоки на големо или промет на стоки на мало и големо, согласно обичаите во прометот на стоки.

Член 20

Стопанската организација го врши прометот на стоки од своето име и за своја сметка, а може да врши промет на стоки и од своето име а за сметка на друга стопанска организација (комисионо работење).

Член 21

Купувањето и продажбата на стоки помеѓу стопански организации може да се врши и по пат на јавно наоѓавање (купопродажба на стоки на аукциски начин).

Член 22

Стопанската организација што врши промет на стоки на мало е должна:

- 1) да ја продаде, во согласност со обичаите во прометот на стоки, на барање на потрошувачот, стоката што е изложена на продажба односно која се наоѓа во продавница или во друга единица што врши продажба на мало;
- 2) да ги истакне цените на стоката што ја продава, на начинот вообичаен во прометот на стоки, така што тие да им се достапни на потрошувачите, и да се придржува кон тие цени;
- 3) да издаде на барање на потрошувачот или кога е тоа пропишано сметка за продадената стока;
- 4) да се придржува и кон другите услови што ги утврдила за продавање стоки на потрошувачите.

Член 23

Ако производот што стопанската организација го продала на мало има недостаток стопанската организација е должна тој производ на барање на купувачот да го замени со исправен производ, или да го врати платениот износ, или со согласност од купувачот да го отстрани недостатокот.

Купувачот ги нема правата од ставот 1 на овој член ако недостатокот настанал по негова вина или ако во моментот на купувањето знаел за недостатокот.

Стопанската организација што продала на мало производ што се пушта во промет со гарантен лист, должна е на барање на купувачот да обезбеди во гарантниот рок, под условите утврдени во гарантниот лист, отстранување на недостатоците и дефектите на производот, како и сервисно одржување, ако тоа во местото каде што е продаден производот не го обезбедил производителот.

Член 24

Стопанската организација што врши промет на стоки на мало ги определува со општ акт податоците и евиденциите што се водат заради следење движењето на стоките и цените во стопанската организација.

Со пропис на републиката можат да се определат податоци и евиденции што стопанските организации се должни да ги водат заради следење дви-

жењето на стоките и цените во стопанската организација.

Член 25

Стопанската организација може со општ акт да предвиди промет на определени производи да може да врши за стопанската организација и лице со кое таа организација не засновала работен однос.

Со пропис на републиката се определуваат производите кои не можат да се купуваат и да се продаваат според одредбите на ставот 1 од овој член.

Член 26

Стопанската организација може со писмен договор, со обврска за плаќање на договорениот износ, да му довери на лице што не е во работен однос во организацијата да врши дејност на одделна помала единица или издвоено деловно место — за вршење промет на мало на земјоделски прехранбени производи, на производи за секојдневна потрошувачка, на земјоделски алат, на производи за потребите на моторниот друмски сообраќај и на предмети што вообичаено се продаваат во туристичкиот промет.

Лицето на кое му е доверено вршењето на дејноста во смисла на ставот 1 од овој член, по намиравање на договорениот износ самостојно располага со остварениот приход и ги плаќа обврските и придонесите пропишани за самостојното вршење стопанска дејност.

Лицето на кое му е доверено вршењето на дејноста во смисла на ставот 1 од овој член може за вршење таа дејност да користи и свои средства за работа (деловни простории, инвентар и др.). Односите во врска со користењето на тие средства се уредуваат со писмен договор склучен помеѓу стопанската организација и лицето на кое му е доверено вршењето на дејноста.

Со пропис на републиката може доверувањето на дејноста, во смисла на овој член, да се ограничи само на определени производи и на определено подрачје, како и да се пропишат поблиски услови и начинот на вршење дејноста која се доверува.

Член 27

Со закон на републиката може да се пропише поупростено работење за помали стопански организации што вршат промет на земјоделски прехранбени производи и производи за секојдневна потрошувачка.

Како помали стопански организации, во смисла на ставот 1 од овој член, се сметаат организациите во кои нема запослено повеќе од тројца работници.

Член 28

Установите што се занимаваат со производителска дејност вршат промет на стоки под условите што важат за стопанските организации.

Установите од областа на здравството, социјалната заштита, образованието и културата и други слични установи можат да вршат и продажба на мало на стоки за секојдневна потрошувачка за потребите на лицата сместени во тие установи.

Член 29

Здруженија на граѓани и општествено-политички организации можат да вршат промет на стоки ако таа дејност служи за остварување на задачите заради кои тие здруженија односно организации се основани.

Член 30

Индивидуалните производители можат да ги продаваат слободно сопствените производи.

3. Купување на земјоделски производи од индивидуалните производители

Член 31

Земјоделски производи можат да купуваат непосредно од индивидуалните производители со цел за понатамошна продажба или преработка стопанските организации што со индивидуалните производители уредуваат во производството.

Со закон на републиката се определува што се смета како учествување во производство на земјоделски производи во смисла на ставот 1 од овој член

Член 32

Земјоделските производи што не се произведени во рамките на организирано производство во смисла на членот 31 од овој закон, можат на целата територија на Југославија да ги купуваат непосредно од индивидуалните производители стопанските организации со цел за понатамошна продажба или преработка и големите потрошувачи за своите потреби.

Со закон на републиката можат да се пропишат услови под кои стопанските организации и големите потрошувачи можат да купуваат земјоделски производи во смисла на ставот 1 од овој член.

Член 33

Воените единици и воените установи што ќе ги одреди државниот секретар за народна одбрана, можат за своите потреби да купуваат непосредно од индивидуалните производители на пазарот и вон пазарите: овошје, зеленчук, живина, сирење, сувомеснати производи и свежа риба.

4. Вршење услуги

Член 34

Стопанската организација може да се занимава со вршење на сите услуги за кои ги исполнува пропишаните услови.

Член 35

Како агенциски услуги се смета склучувањето на договори за работи на стоковен промет од името и за сметка на комитент.

Како посреднички услуги се смета доведувањето во врска на комитенти или комитент со трето лице, заради склучување договор за работи на стоковен промет (мешетарење).

Со агенциските услуги можат, без запишување во регистарот на стопанските организации, да се вршат и посреднички услуги, а со посредничките услуги — и агенциски услуги.

Член 36

Агенциските и посредничките услуги опфаќаат и услуги во прометот на недвижности и подвижни предмети што составуваат основни средства на работни организации, како и во прометот на такви предмети на други организации, државни органи, граѓани и граѓански правни лица.

Вршењето на агенциските и посредничките услуги во областа на сообраќајот и туризмот се уредува со посебен сојузен закон.

Член 37

Како застапнички услуги се смета вршењето на промет на стоки и услуги, од името и за сметка на друга стопанска организација, како и вршењето на сервисна служба и други технички услуги во врска со одржувањето и поправката на производи.

Стопанската организација што врши застапнички услуги може стоките на стопанската организација што ја застапува да ги држи и на констигнационен лагер.

Член 38

Услугите на комисиона продажба на подвижни предмети од своето име а за сметка на граѓани и други комитенти се вршат одвоено од другите дејности со кои се занимава стопанската организација.

Член 39

Како услуги на складирање стоки се смета сместувањето и чувањето на стоки доверени од комитенти, како и вршењето на други работи и дејствија што вообичаено се вршат со сместувањето и чувањето на стоки.

Член 40

Како испраќачки услуги се смета испраќањето и доставувањето на стоки во свое име а за сметка на комитенти, како и вршењето на други работи и деј-

ствија што вообичаено се вршат со испраќањето и доставувањето на стоки.

Член 41

Како услуги на контрола на квалитетот и квантитетот на стоки се смета испитувањето и утврдувањето на идентитетот, квалитетот и квантитетот на стоки и вршењето на други работи и дејствија што вообичаено се вршат со оваа контрола од името и за сметка на комитент, а во границите на неговиот налог.

Услуги на контрола на квалитетот и квантитетот на стоки можат да вршат и установи.

Член 42

Како приредување саеми се смета организирањето на домашни саеми, меѓународни саеми или домашни и меѓународни саеми на мостри на стоки, како и организирањето на стопански изложби.

Член 43

Стопанските организации што се занимаваат со приредување саеми се должни да се придржуваат кон роковите предвидени во календарот на саемиите, што тие договорно го утврдуваат во Сојузната стопанска комора.

Член 44

Услугите на пазариште на големо опфаќаат особено:

- 1) ставање на комитентите на располагање простории за излагање и продажба на земјоделски производи;
- 2) складирање на земјоделски производи, нивна доработка и преработка, како и потребни работи на манипулирање со тие производи;
- 3) вршење превоз, испраќање и доставување, како и контрола на квалитетот и квантитетот на земјоделски производи.

III. ПАЗАРИ И ПРОДУКТНИ БЕРЗИ

Член 45

Прометот на земјоделски и други производи на пазарот е слободен и се врши на начинот вообичаен во пазарната трговија во одделни места односно краишта.

Органот на управувањето на пазарот донесува пазарен ред, кој го потврдува општинското собрание.

Со пазарниот ред не можат на купувачите и продавачите од териториите на други општини да им се пропишат поинакви услови од условите што важат за купувачите и продавачите од територијата на општината на која се наоѓа пазарот за кој е донесен пазарниот ред.

Член 46

Со закон на републиката или со одлука на општинското собрание донесена врз основа на закон, се определуваат работите на организирање промет на пазари што се од посебен општествен интерес и начинот на учество на граѓани и претставници на заинтересираните организации и општествената заедница во управувањето со тие работи.

Член 47

Продуктната берза ги поврзува стопанските организации со организирање состаноци за склучување договори за купување и продажба на стоки (берзански работи).

Продуктната берза ги врши и следните работи:

- 1) дава известувања за состојбата на пазарот;
- 2) ги објавува цените на производите што биле предмет на берзански работи, количините на тие производи, роковите за испорака, нивниот квалитет и асортиман;
- 3) организира продажба на определени производи по пат на јавно наддавање (продажба на аукциски начин);
- 4) донесува посебни узаеси за прометот на стоки на продуктната берза;

5) врши и други работи вообичаени во работењето на продуктната берза што се определени со статутот на продуктната берза.

Член 48

Продуктната берза се основа како стопанска организација.

Со закон определените работи на продуктната берза се работи од посебен општествен интерес.

Член 49

Берзански работи странките можат да склучуваат непосредно или преку берзански агенти.

Берзански агент може да застапува само една договорна страна.

Член 50

Берзанските работи можат да се склучуваат само на берзански состаноци.

Берзанските работи можат да бидат склучени и со определен рок за извршување (термински работи).

Не е допуштено склучување термински работи по кои едната договорна страна, без испорачка на стоки, би требало да ѝ исплати на другата договорна страна разлика помеѓу цената во времето на склучувањето на договорот и цената во времето на рокот за извршување (диференциски работи).

Член 51

Со општиот акт на продуктната берза се определува: кој може да учествува во склучување берзански работи; производите и најмалата количина производи што можат да бидат предмет на берзански работи; овластувањата на берзанските агенти; правата и должностите на учесниците на берзанските состаноци; височината на придонесот што го плаќаат постојаните учесници и височината на провизијата што ја плаќаат постојаните и другите учесници на берзанските состаноци.

VI ОБЕЗБЕДУВАЊЕ ПРИМЕНА НА ОСНОВНИТЕ НАЧЕЛА ЗА РАБОТЕЊЕТО НА ПАЗАРОТ

Член 52

Забрането е меѓусебно спогодување на стопански организации заради постигање монополска или друга привилегирана положба на пазарот. Како забрането спогодување во смисла на одредбата на ставот 1 од овој член се смета договорот за поделба на пазарот, за цените на внатрешниот пазар, за ограничување обемот на производството или користењето на капацитети, како и за други услови и форми на работење што се управени кон ограничување или спречување слободата на натпреварот, а со кои една или повеќе стопански организации постигаат или можат да постигнат монополска или друга привилегирана положба во однос на другите стопански организации или потрошувачите.

Не се сметаат како забрането спогодување договорите за цени и други догорови постигнати врз основа и во рамките на сојузен закон, како и договорите што придонесуваат за зголемување на производството на стоку и за поделба на трудот со цел за специјализација на производството, за одржување стабилноста на нивото и односите на цените, за подобра организација на прометот на стоки и вршењето услуги, за зголемување производството на стоки, за подобрување квалитетот на стоките и услугите, за проширување и приспособување на асортиманот на стоките и за стабилизација на пазарот воопшто.

Член 53

Забрането им е на стопански организации при вршењето на промет на стоки и услуги да ја искористуваат состојбата на пазарот заради постигање прекумерна имотна корист или со своето работење да предизвикаат растројства на пазарот или во снабдувањето (шпекулација во прометот на стоки).

Шпекулација во прометот на стоки, доколку по-

стои некое од обележјата од ставот 1 на овој член, стопанската организација особено прави:

1) ако како продавач условува купувачот покрај една стока да купи и стоки што инаку не би ја купил или купувачот да ѝ продаде стока што инаку не би ја продал;

2) ако прикрива стока, ја ограничува или запира продажбата на стоки или врши други дејствија со кои се предизвикува недостиг на стоки на пазарот;

3) ако учествува во недопуштена препродажба на стоки или овозможува таква препродажба;

4) ако склучува фиктивни договори за купување и продавање стоки или за други работи на стоковен промет;

5) ако грубо ги крши обврските што произлегуваат од договорите за купување и продавање стоки или од договорите за друга работа на стоковен промет.

Член 54*

Не е дозволено при вршењето на промет на стоки и услуги да се работи на начин противен на начелата на лојалниот натпревар (нелојален натпревар).

Како нелојален натпревар се сметаат дејствијата што им се противни на добрите деловни обичаи, ако со нив им се нанесува или би можела да им се нанесе штета на други работни организации, потрошувачи или на стопанството на земјата, а особено:

1) злоупотребата на туѓо име, фирма, жиг, ознака или друго надворешно обележје;

2) пуштањето во промет на стока со невистинити ознаки за потеклото, производителот, квалитетот или други својства на стоката, или под име или ознака што според нејзиниот состав, квалитет или количина не ѝ припаѓаат, како и истакнувањето на такви ознаки при рекламирање, огласување или нудење на стоката;

3) доведувањето во заблуда потрошувачот во поглед цената на стоката со огласување распродажба, со привидно намалување на цената на стоката или на друг начин;

4) прикривањето на маните на стоката или доведување купувачот на друг начин во заблуда во поглед квалитетот или другите својства на продадената стока;

5) давањето односно ветувањето подароци или друга имотна корист на член на работната заедница на друга работна организација или на лице што работи за таа работна организација, заради привилегирање давателот на подарокот на штета на некој друг;

6) изнесувањето или пренесувањето, непосредно или преку друг, невистинити тврдења или давањето невистинити податоци за друга работна организација, за нејзиното работење, нејзините производи или членови на нејзината работна заедница;

7) поткупувањето на членови на работната заедница на друга работна организација, заради оддавање деловна тајна.

Член 55

Органите на општествено-политичките заедници не можат да донесуваат акти и да преземаат дејствија управени кон нарушување единството на пазарот и ограничување слободата на натпреварот.

Член 56

Како повреда на единството на пазарот и ограничување на слободата на натпреварот се сметаат особено актите и дејствијата на органите на општествено-политичките заедници што се управени кон: ускратување или ограничување на правата на стопанските организации самостојно да вршат промет на стоки односно услуги; ставање стопански организации во нерамноправна положба во поглед условите за вршење промет на стоки и услуги; воспоставување монополска или друга привилегирана положба на која и да е стопанска организација на определена територија.

Член 57

Органот надлежен за запирање или укинување на прописи и други општи акти, до одлуката за укинување или поништување, ќе го запре извршувањето на пропис или друг општ акт ако смета дека со него се нарушува единството на пазарот или се ограничува слободата на натпреварот, и тоа штом ќе узнае за негово постоење.

Постапка пред уставниот суд за оценување законитоста на прописот или друг општ акт со кој се нарушува единството на пазарот или се ограничува слободата на натпреварот, може да поведе и работната организација чие право е повредено.

Член 58

Решенијата и други поединечни акти донесени во управната постапка со кои се нарушува единството на пазарот или се ограничува слободата на натпреварот се ништовни во смисла на одредбите од Законот за општата управна постапка.

Надлежниот орган ќе го огласи таквото решение односно друг поединечен акт за ништовен штом ќе го утврди постоењето на основ за ништовност.

Сојузниот секретаријат за индустрија и трговија, по службена должност или на предлог од органот на пазарната инспекција, може до окончувањето на постапката за огласување за ништовно, да го запре извршувањето на решението или друг поединечен акт од ставот 1 на овој член.

Член 59

Со писмен или устен налог издаден во форма која нема значење на формалноправен акт, а со кој се нарушува единството на пазарот или се ограничува слободата на натпреварот, не се создаваат никакви права и обврски за стопанската организација на која се однесува тој налог.

Лицето што издало таков налог или наредило тој да се издаде одговара за повреда на работната должност.

Член 60

Одредбите од чл. 55 до 59 на овој закон се применуваат и кога актите и дејствијата на органите на општествено-политичката заедница односно на службените лица во тие органи се преземени спрема други учесници во вршењето на промет на стоки и услуги

V. УПРАВНИ МЕРКИ

Член 61

Ако стопанската организација неовластено врши промет на стоки или услуги во прометот на стоки, органот на пазарната инспекција ќе донесе решение со кое се забранува вршењето на таква дејност.

Член 62

Ако стопанската организација неоправдано ја запира или ограничува продажбата на стоки, органот на пазарната инспекција ќе донесе решение со кое се наредува пуштање на стоките во промет.

Член 63

Ако стопанската организација пушта во промет производ што не му одговара на задолжителниот југословенски стандард или пропишаниот квалитет, производ што не е на пропишан начин означен, обележен или пакуван, производ што не е снабден со пропишани придружувачки исправи, или производ што носи име или ознака што според неговиот состав, квалитет или количина не му припаѓаат, органот на пазарната инспекција ќе донесе решение за забрана да се пушти таков производ во промет додека не се отстрани недостатокот.

Ако недостатокот не може да се отстрани, органот на пазарната инспекција може да донесе решение со кое се одобрува тој производ да може да се пушти во промет со ознака дека има недостаток, и по сразмерно пониска цена.

Управните мерки од ст. 1 и 2 на овој член се применуваат и спрема стопанската организација што пушта во промет производи за кои не се обезбедени сервисно одржување и резервни делови, ако тоа според прописот била должна да го обезбеди.

Член 64

Ако деловните простории, уредите и опремата наменети за вршење промет на стоки или услуги не ги исполнуваат пропишаните минимални технички услови, органот на пазарната инспекција ќе донесе решение со кое се наредува отстранување на утврдените недостатоци, определувајќи го рокот во кој треба да се отстранат недостатоците.

Ако недостатоците не бидат отстранени во оставениот рок, органот на пазарната инспекција ќе донесе решение за забрана да се користат тие простории, уреди и опрема.

Член 65

Управните мерки од чл. 61 до 64 на овој закон се применуваат и спрема другите учесници во прометот на стоки и вршењето на услуги во прометот на стоки.

Применувањето на овие управни мерки не го исклучува применувањето на други управни мерки предвидени со други важечки прописи.

VI. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

1. Стопански престапи

Член 66

Стопанските организации што склучиле договор заради постигање монополска или друга привилегирана положба на пазарот, ќе се казнат за стопански престап со парична казна од 10.000 до 100.000 динари, а одговорното лице во стопанските организации — со парична казна од 1.000 до 3.000 динари.

Член 67

Стопанска организација што ќе стори дело на шпекулација во прометот на стоки ќе се казни за стопански престап со парична казна до 100.000 динари, а одговорното лице во стопанската организација — со парична казна до 3.000 динари.

Ако стопанската организација го сторила делото на шпекулација во прометот на стоки користејќи своја монополска или друга привилегирана положба на пазарот, или од тоа дело се произлезени особено штетни последици, ќе се казни за стопански престап со парична казна од најмалку 50.000 динари, а одговорното лице во стопанската организација — со парична казна од најмалку 1.500 динари.

Член 68

Стопанска организација што ќе стори дело на нелојален натпревар ќе се казни за стопански престап со парична казна до 50.000 динари, а одговорното лице во стопанската организација — со парична казна до 2.000 динари.

Член 69

Со парична казна од 1.000 до 20.000 динари ќе се казни за стопански престап стопанска организација:

1) ако неовластено врши промет на стоки или услуги;

2) ако врши препродажба на стоки противно на одредбите од овој закон;

3) ако при продажбата или купувањето на стоки или при вршењето на услуги не се придржува кон пропишаната цена, пропишаниот начин за формирање на цените или друга цена што за неа според важечките прописи е задолжителна;

4) ако пушти во промет производи кои според својот состав, квалитет или други својства не им одговараат на задолжителните југословенски стан-

дарди или прописите за квалитетот, или производи што носат име или ознака што според својот состав, квалитет или количина ја немаат;

5) ако пушти во промет производи за кои не се обезбедени сервисно одржување и резервни делови, а тоа според прописот била должна да го стори.

За стопански престап од ставот 1 на овој член ќе се казни и одговорното лице во стопанската организација со парична казна од 200 до 1.000 динари.

Член 70

Стопанска организација што ќе пушти во промет производи во оригинално пакување на друга производителска стопанска организација или друг производител, одговара за стопански престап од членот 69 став 1 точка 4 на овој закон, само ако со просто забележување можела да утврди дека производот не му одговара на задолжителниот југословенски стандард или дека го нема пропишаниот квалитет, означената количина или состав, или ако изминал означениот рок за употреба.

Член 71

Ако стопанската организација, користејќи ја својата монополска или друга привилегирана положба на пазарот, стори дејствие што со овој закон е предвидено како стопански престап, тоа ќе се смета како отежitelна околност при одмерување на казната, освен во случајот од членот 67 став 2 на овој закон.

Одредбата на ставот 1 од овој член се однесува и на стопанските организации чија монополска или друга привилегирана положба не е произлезена од забранетото спогодување од членот 52 на овој закон.

2. Прекршоци

Член 72

Со парична казна од 200 до 3.000 динари ќе се казни за прекршок стопанска организација:

1) ако на член на својата работна заедница или друг потрошувач поединец му продаде стока по цени пониски од оние по кои таа стока им ја продава на другите потрошувачи поединци;

2) ако нејзините деловни простории, уреди и опрема не им одговараат на минималните технички услови пропишани за вршење промет на стоки односно услуги;

3) ако пушти во промет производи што не се на пропишан начин обележени, означени или пакувани или производи што не се снабдени со пропишани придружувачки исправи;

4) ако на барање на купувачот производот со недостаток не го замени со исправен производ, или не го врати платениот износ, или не го отстрани недостатокот;

5) ако лицето што во неа ги врши работите на промет на стоки или работите на услуги ја нема пропишаната стручна спрема;

6) ако не постапи по извршно решение на органот на пазарната инспекција со кое е определена забрана да се пуштат стоки во промет или со кое е наредено пуштање стоки во промет.

За прекршок од ставот 1 на овој член ќе се казни и одговорното лице во стопанската организација со парична казна од 50 до 500 динари.

Член 73

Со парична казна од 50 динари ќе се казни за прекршок стопанска организација:

1) ако на барање на потрошувачот не ја продаде стоката што е во продавницата или во друга единица што врши продажба на стоки на мало,

2) ако на начинот вообичаен во прометот на стоки, не ја истакне цената на стоката што е во продажба на мало, или не се придржува кон таа цена;

3) ако на барање на потрошувачот или кога е тоа пропишано не издаде сметка за продадената стока;

4) ако не се придржува кон условите од членот 22 точка 4 на овој закон;

5) ако неточно им ја мери стоката на потрошувачите;

6) ако при продажба на стоки на мало, противно на добрите деловни обичаи, употребува за пакување обивен материјал незразмерен на тежината на стоката.

За прекршок од ставот 1 на овој член ќе се казни и одговорното лице во стопанската организација со парична казна од 30 динари.

За прекршоците наведени во ставот 1 на овој член пазарните инспектори можат да наплатуваат парична казна на самото место.

Член 74

Со парична казна до 100 динари ќе се казнат за прекршок продавачот и работодаителот на продавницата или друга единица што врши продажба на стоки на мало ако продадат стока по цена повисока од онаа што ја определила стопанската организација.

Со казната од ставот 1 на овој член ќе се изрече и заштитната мерка одземања на имотната корист остварена со извршувањето на прекршокот.

Член 75

Со парична казна од 200 до 3.000 динари ќе се казни за прекршок самостоен занаетчија, самостоен угостител или друго физичко лице, ако стори некое од дејствијата од чл. 69 и 72 на овој закон, а со парична казна до 50 динари — ако стори некое од дејствијата од членот 73 на овој закон.

Ако лицето од ставот 1 на овој член стори дело на шпекулација во прометот на стоки (член 53) или на нелојален натпревар (член 54), ќе се казни за прекршок со парична казна до 10.000 динари.

Со казната за некое од дејствијата од членот 69 на овој закон и за дела од ставот 2 на овој член ќе се изрече и заштитната мерка одземање на имотната корист остварена со извршувањето на прекршокот.

За прекршокот од членот 73 на овој закон што ќе го стори лицето од ставот 1 на овој член пазарните инспектори можат да наплатуваат на самото место парична казна во износ од 50 динари.

3. Заштитни мерки во постапката за стопански престапи и други мерки

Член 76

Сpreма стопанска организација осудена за стопанскиот престап спогодување заради постигање монополска или друга привилегирана положба, шпекулација во промет на стоки, нелојален натпревар, недозволена препродажба на стоки, кршење на прописите за цените или за кој и да е друг стопански престап од областа на стоковниот промет, со кој таа потешко ги повредила одредбите за работењето на пазарот, стопанскиот суд може да изрече заштитна мерка забрана на занимавање со определена стопанска дејност.

Заштитната мерка од ставот 1 на овој член судот ја изрекува под условите пропишани во членот 29 од Законот за стопанските престапи.

Член 77

Против стопанската организација која со делото нелојален натпревар и напссла или мажела да ѝ нанесе штета на друга работна организација, оштетената односно загрозената организација може да поднесе тужба до надлежниот стопански суд заради забрана на понатамошната нелојална работа, отстранување на со тоа создадената состојба и надоместок на причинетата штета.

Тужба против стопанската организација која со делото нелојален натпревар и нанесла штета на општествената заедница или на потрошувачите, можат да поднесат и стопанските комори, како и други заинтересирани органи и организации.

4. Примена на казнените одредби и надлежност

Член 78

Одредбите од овој закон што се однесуваат на казнувањето на стопанските организации и одговорните лица во тие организации, ќе се применуваат и врз други правни лица и одговорните лица во нив, ако сторат стопански престап или прекршок предвиден со овој закон.

Член 79

За стопанските престапи спогодување заради постигање монополска или друга привилегирана положба, спекулација во прометот на стоки и нелегален натпревар надлежен е за судење во прв степен вишиот стопански суд.

VII. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 80

Правните последици предвидени со одредбите на чл. 40 и 41 од Основниот закон за регулирање на деловните односи на пазарот што настапиле по пресудите односно решенијата во прекршочната постапка донесени пред денот на влегувањето во сила на овој закон — престануваат, освен во поглед на лицата што се на должноста на директор.

Член 81

Сојузниот извршен совет може, по потреба, да пропише, како привремена мерка, дека е за вршење промет на големо на определени производи потребно стопанската организација да располага со определени минимум средства во својот деловен фонд.

Условот од ставот 1 на овој член може да се пропише за вршењето на промет на големо на одделни производи што се од посебно значење за производството и потрошувачката.

Потврда за тоа дека стопанската организација располага со минимум средства во својот деловен фонд издава, на нејзино барање, надлежната Служба на општественото книговодство.

Против решението на Службата на општественото книговодство со кое се ускарат издавачкото на потврдата од ставот 3 на овој член, стопанската организација може да ги употреби правните средства предвидени во прописите што ја регулираат Службата на општественото книговодство, а против конечното решение може да поведе управно-сметковен спор.

Член 82

Сојузниот извршен совет може, како привремена мерка, со определен рок на траењето, да пропише во прометот на големо на определени производи, кој се врши заради покатамошна продажба, да може помеѓу производителот или увозникот на тие производи и стопанската организација што тие производи ги продава на мало да учествува како продавач на големо само една стопанска организација.

Сојузниот извршен совет може да ја пропише мерката од ставот 1 на овој член ако учеството на повеќе посредници во прометот на големо може да предизвика растројства на пазарот или да им нанесе штета на потрошувачите или на стопанството на земјата.

Член 83

Сојузната стопанска комора, во согласност со обичаите во прометот на стоки, по потреба, утврдува кои производи спаѓаат во одделни групи производи со кои стопанските организации вршат промет.

Член 84

До донесувањето на соодветните закони сојузниот секретар за индустрија и трговија може:

1) да пропише маржи во прометот на стоки на големо и на мало, ако е тоа потребно за обезбедување определено ниво на цените на производите што се од значење за стабилноста на пазарот;

2) да го пропише начинот на мелење жито, ако е тоа потребно за порационално користење на житото.

Член 85

Со денот на почетокот на применувањето на овој закон престануваат да важат:

1) Законот за прометот на стоки и вршењето на трговски услуги („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65);

2) Основниот закон за регулирање на деловните односи на пазарот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 30/62 и 53/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65);

3) Уредбата за трговската дејност и трговски претпријатија и дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60, 13/61, 27/61, 6/62, 16/62 и 4/63 и „Службен лист на СФРЈ“ бр. 16/65);

4) Уредбата за прометот на жито и на преработки од жито на големо („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/58, 18/58, 29/58, 26/60 и 44/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65);

5) Уредбата за продуктите берзи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/54 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65);

6) Уредбата за стопанските организации за трговски услуги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/54, 16/58 и 30/61 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65);

7) Одлуката за начинот на продажбата на шеќер од страна на производителите и увозниците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 42/55);

8) Наредбата за регулирање на односите меѓу трговските претпријатија за промет на селскостопански производи на мало и продажниците со внатрешна паушална пресметка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/58);

9) Правилникот за условите и начинот на работењето на откупните станици („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 49/55, 23/57 и 24/59 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

10) Наредбата за продажбата на стоки на мало од складовите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 23/61);

11) Наредбата за определување на условите за купување и продажба на селскостопански производи на пазари („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/58, 25/58, 37/58 и 25/59 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 41/63 и 36/65);

12) Наредбата за купување некои производи преку собирачи и откупвачи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/56 и 19/58 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

13) Наредбата за основавањето, организацијата и работењето на пазарштата на големо („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/60 и 8/63 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

14) Наредбата за определување на трговските претпријатија што без посебно одобрение можат да се занимаваат со промет на селскостопански производи на големо („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/58 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

15) Наредбата за определување на трговските претпријатија што можат да се занимаваат со промет на големо на зеленчук, овошје, живина и јајца („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/61 и 42/61 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

16) Наредбата за определување на трговските претпријатија што можат да се занимаваат со промет на големо на млеко („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

17) Наредбата за определување на условите под кои одделни големи потрошувачи можат да купуваат селскостопански производи од индивидуалните производители и надвор од пазарите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/58 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 45/63 и 32/65);

18) Наредбата за купување земјоделски производи за потребите на членовите на земјоделските задруги и за потребите на преработката во тие задруги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/58 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

19) Наредбата за определување на условите под кои може да се договара производството и испораката на индустриски растенија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/58 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 17/63);

20) Наредбата за определување условите под кои може да се врши прометот на сурова кожа и волна („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/58, 25/58, 2/60 и 16/60 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 21/64);

21) Правилата за организацијата и работењето на Аукциското место за купување и продажба на сурова кожа и волна во Белград („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/55, 23/57, 9/62 и 29/62);

22) Наредбата за определување на посебните услови под кои индивидуалните производители можат да им продаваат алкохолни пијачки на индивидуалните потрошувачи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/59);

23) точ. 1 и 2 од Наредбата за забрана на прометот на производи од експлоатација на шуми меѓу трговските претпријатија на големо („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/60);

24) Наредбата за определување на посебните услови за купување на производи на експлоатацијата на шуми од индивидуални производители („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 13/61 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

25) точката 2 од Наредбата за определување на условите под кои можат да се врши прометот на режан градежен материјал на големо („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 9/60, 27/61 и 40/62);

26) Наредбата за условите за вршење промет на отпадоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 32/60);

27) Решението за определување на воените единици и установи што можат да купуваат земјоделски производи од индивидуални производители и надвор од пазарите („Службен лист на СФРЈ“, бр. 52/65);

28) Наредбата за определување трговските струки („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 15/54);

29) Наредбата за внатрешната контрола во продавниците („Службен лист на СФРЈ“, бр. 50/63 и 54/65).

Член 86

До донесувањето на прописите од членот 9 на овој закон остануваат во сила:

1) Правилникот за општите минимални технички услови, уредите и опремата на деловните простории на трговските претпријатија, трговските дуќани и трговските деловни единици („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 32/60 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65);

2) Правилникот за минималните технички услови, уредите и опремата на трговските претпријатија за промет на сурова кожа и волна, крзна, животински отпадоци и влакна („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/58);

3) Правилникот за посебните минимални технички услови, уредите и опремата на деловните простории на претпријатијата за промет на отпадоци и нивните деловни единици („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/60 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/65).

До донесувањето на прописите од членот 17 на овој закон останува во сила Наредбата за определување на посебните услови под кои можат да се пуштаат во промет одделни индустриски производи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/62).

Член 87

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“, а ќе се применува од 1 март 1967 година.

9.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА БАНКИТЕ И КРЕДИТНИТЕ РАБОТИ

Се прогласува Законот за измени и дополненија на Законот за банките и кредитните работи, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 24 ноември 1966 година и на седницата на Стопанскиот собор од 27 декември 1966 година.

П. Р. бр. 524

29 декември 1966 година
Белград

Претседател на
Републиката,

Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА БАНКИТЕ И КРЕДИТНИТЕ РАБОТИ

Член 1

Во Законот за банките и кредитните работи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 29/65, 4/66 и 26/66) во членот 98 ставот 1 се брише.

Ставот 2 се менува и гласи:

„Банките им даваат краткорочни кредити на стопанските организации и установите што вршат и стопанска дејност за промет на стоки, за сезонски и вооредни залихи на стоки и за други краткорочни потреби за обртни средства.“

Член 2

Чл. 100, 101 и 103 се бришат.

Член 3

Во членот 104 во третиот ред зборот: „и“ се заменува со запирка, а по зборовите: „сомнителни побарувања“ се додаваат запирка и зборовите: „за вложувања во основни и трајни обртни средства и за кредитирање крајни потрошувачи“.

Член 4

Во членот 121 во ставот 2 наместо зборовите: „При утврдувањето на кредитната способност банката особено зема предвид:“ се ставаат зборовите: „При давањето на кредитот банката е должна да цени дали барателот на кредитот зголемувањето на трајните обртни средства го финансира од извори на средствата што можат да се користат за инвестиции.“

Член 5

Овој закон влегува во сила на 1 јануари 1967 година.

10.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ПЕНЗИСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ

Се прогласува Законот за измени и дополненија на Основниот закон за пензиското осигурава-

ње, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Социјално-здравствениот собор од 28 декември 1966 година.

П. Р. бр. 518
29 декември 1966 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ПЕНЗИСКО ОСИГУРУВАЊЕ

Член 1

Во Основниот закон за пензиското осигурување („Службен лист на СФРЈ“, бр. 51/64, 56/65 и 14/66) во членот 21 став 2 точката 2 се меѓува и гласи:

„2) кај странски работодавец — ако се запослиле со посредување на југословенска организација што врши запослување и го регулирале своето осигурување пред одењето во странство, ако за тоа време не се задолжително пензиски осигурени кај странски носител на пензиско осигурување. Југословенски државјани што ќе стапат во работен однос кај странски работодавец во странство без посредување на југословенска организација која врши запослување или без претходно регулирање на своето осигурување, должни се пензиски да се осигурат кај југословенски носител на пензиско осигурување, ако за тоа време не се задолжително пензиски осигурени кај странски носител на пензиско осигурување. Во тој случај пензиското осигурување се заснова од денот на пријавата на осигурување.“

Член 2

Во членот 35 став 1 точка 1 процентот: „2%“ се заменува со процентот: „3%“, а во точката 2 процентот: „2,5%“ — со процентот: „4%“.

Член 3

Во членот 37 став 4 по зборовите: „износот на заштитниот додаток“ се додаваат записки и зборовите: „приходите на домаќинството во смисла на ст. 1 и 2 на овој член, како и начинот на користење и губење на правото на заштитен додаток“, Ставот 5 се брише.

Член 4

Во главата X називите на одделите: „1. Утврдување на личниот доход и на пензискиот стаж неполнет по почетокот на применувањето на овој закон“ и „2. Утврдување на поранешен пензиски стаж“ се бришат.

Чл. 175 до 186 се менуваат и гласат:

„Член 175

(1) Личниот доход што го остварил осигуреникот во измињатата календарска година, како и периодите на пензискиот стаж, ги утврдуваат оние комунални заводи за социјално осигурување или други органи што ќе ги определи извршниот одбор на собранието на републиката заедница на социјалното осигурување (во понатамошниот текст: комуналниот завод).

(2) Утврдувањето на личниот доход и пензискиот стаж од ставот 1 на овој член се врши според одредбите на овој закон и други прописи, на начинот и по постапката што се предвидени со прописите за водење матична евиденција. Со овие прописи се регулира и начинот на известување осигурениците за утврдените факти.

(3) Осигуреник што не е задоволен со утврдената состојба на фактите има право да бара, во рок од 15 дена од денот на применото известување, за утврдувањето на личниот доход односно пензискиот стаж комуналниот завод да донесе решение, против кое осигуреникот има право на жалба.

(4) Конечно утврдениот личен доход и периодите на пензискиот стаж се регулираат во матичната евиденција.

Член 176

За утврдување на пензискиот стаж на лице што не е во работен однос или не врши друга дејност по основот на која е осигурено, месно надлежен е комуналниот завод според живеалиштето на тоа лице.

Член 177

(1) Кога решава за барање за утврдување на времето на учество во Народноослободителната борба или на активна соработка во Народноослободителното движење, комуналниот завод претходно ќе прибави образложено мислење од здружението на борците на Народноослободителната борба на општината на чија територија подносителот на барање активно и организирано работел во Народноослободителната борба (член 140 став 1 точка 2) односно активно соработувал во Народноослободителното движење (член 141).

(2) Кога решава за барање за засметување на периоди поминати во илегална револуционерна работа (член 138), во затвори, логори или интернација — под околностите од членот 140 став 1 точ. 3 и 4 на овој закон, вон работен однос под околностите од членот 149 став 3 на овој закон, како и за барање за примена на членот 74 на овој закон, комуналниот завод е должен да прибави мислење од надлежната комисија за тоа дали се исполнети условите за засметување на односните периоди во пензискиот стаж. За давање мислење надлежна е посебна републичка комисија формирана во смисла на членот 195 од овој закон.

Член 178

По барањата во кои пензискиот стаж делумно или во целина се докажува со изјави на сведоци, комуналниот завод може, ако најде дека е тоа целесообразно, да одреди усна расправа на која, според одредбите од Законот за општата управна постапка, се изведуваат предложените докази.

Член 179

(1) Комуналниот завод поведува постапка за утврдување пензиски стаж на барање на заинтересираното лице.

(2) Против решението на комуналниот завод подносителот на барање за утврдување пензиски стаж може да му изјави жалба на републичкиот завод за социјално осигурување, чие решение е конечно.

Член 180

Решението на комуналниот завод со кое се утврдува пензискиот стаж, подлежи на ревизија. Ревизијата ја врши републичкиот завод за социјално осигурување при согласна примена на одредбите од овој закон што се однесуваат на ревизијата на решенија за право на пензија (чл. 200 до 204).

Член 181

(1) Конечно утврдениот пензиски стаж ја запишува во работната книшка комуналниот завод што го донесол решението.

(2) Податоците за стабот на активните воени осигуреници се запишуваат во документите на евиденцијата што ја установува државниот секретар за народна одбрана врз основа на Законот за Југословенската народна армија.

(3) Пензискиот стаж утврден во постапката за остварување право на пензија, по барање на работ-

никот што сака да се запосли по пензионирањето, го запишува во дупликат на работна книшка комуналниот завод што го донесол решението за пензија.

Член 182

(1) Ако комуналниот завод или друг орган или организација, во рамките на својата надлежност, врз основа на веродостојни докази, утврди дека во работната книшка запишаните факти за пензискиот стаж се неистинити, надлежниот завод ќе поведе обнова на постапката за утврдување на тие факти.

(2) Обнова на постапката може да се поведе во рок од 5 години од денот на доставувањето на конечното решение до странката, а ако е решението донесено пред почетокот на применувањето на овој закон — во рок од 5 години од денот на почетокот на неговото применување. По исклучок, и по овие рокови обнова на постапката може да се поведе ако е решението донесено врз основа на лажна исправа или лажен исказ кај сведок или вештак, или е дојдено како последица од некое дело казниво според Кривичниот законик, или се заснова врз пресуда донесена во кривична постапка, а таа пресуда е правносилно укината.

Член 183

(1) Ако во обновата на постапката се утврди дека со решението со кое се утврдени периодите на пензискиот стаж е повреден закон во корист на поединец, комуналниот завод таквото решение ќе го измени, поништи или укине.

(2) Врз основа на конечното решение донесено во обновата на постапката, ќе се изврши и соодветна исправка на уписот во работната книшка.

(3) Ако е решението што е предмет на обновата на постапката поништено, изменето или укинато во делот кој се однесува на пензиски стаж по кој е веќе остварено право на пензија, комуналниот завод за социјално осигурување што ја исплатува пензијата, врз основа на решението од ставот 2 на овој член, поведува постапка за повторно решавање за пензијата.

Член 184

(1) Осигурениците и други лица можат по почетокот на применувањето на овој закон да поднесат барање да им се утврди врз основа на изјави на сведоци пензискиот стаж наполнет пред почетокот на применувањето на овој закон, и тоа: посебниот стаж, како и фактите врз основа на кои се стекнува правото на зголемување на пензијата во смисла на членот 74 на овој закон — до 31 декември 1966 година, а стажот на осигурување — до 31 декември 1967 година.

(2) По истекот на роковите од ставот 1 на овој член барање од ставот 1 на овој член можат да поднесат само лица што од објективни причини биле спречени да го сторат тоа, како и лица што не биле во работен однос ниту вршеле друга дејност за која е установено задолжително осигурување ако станат осигуреници, но само во рок од една година од повторното стапување во работен однос односно од почетокот на вршењето на друга дејност.

Член 185

По барање за обнова на постапката поднесено до 31 декември 1966 година решава надлежниот комунален завод.

Член 186

Поблиски прописи за примена на одредбите од чл. 175 до 185 на овој закон ќе донесе, по потреба, сојузниот секретар за труд.

Член 5

Чл. 187 до 189 се бришат.

Член 6

Членот 237 се брише.

Член 7

Во членот 238 став 1 точка 2 на крајот на уводната реченица се додаваат зборовите: „до пет години“, знакот две точки се заменува со точка, а остатокот на текстот до крајот на точката се брише.

Член 8

Членот 239 се брише.

Член 9

(1) Со денот на влегување во сила на овој закон, општинските и околските односно републичките комисији за утврдување пензиски стаж престануваат да донесуваат решенија по барањата за утврдување на пензискиот стаж.

(2) Во рок од три месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон извршниот одбор на собранieto на републиката заедница на социјалното осигурување ќе ја регулира организацијата на службата во заводите на социјално осигурување и преземањето на предметите за утврдување на пензиски стаж од општинските и околските односно републичките комисији за утврдување на пензиски стаж.

Член 10

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

11.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ИНВАЛИДСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ

Се прогласува Законот за измени и дополненија на Основниот закон за инвалидското осигурување, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Социјално-здравствениот собор од 28 декември 1966 година.

П. Р. бр. 506

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,

Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ИНВАЛИДСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ

Член 1

Во Основниот закон за инвалидското осигурување („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/65 и 14/66) во членот 1 алинеја втора, по зборовите: „телесно оштетување“ се додаваат зборовите: „предизвикано со несреќа при работата или со професионално заболување (во понатамошниот текст: телесно оштетување)“.

Член 2

Членот 3 се менува и гласи:
„Правата од инвалидското осигурување се обезбедуваат за случај на инвалидност предизвикана

со болест или повреда вон работата, со несреќа при работата или со професионална болест како и за случај на телесно оштетување предизвикано со несреќа при работата или со професионална болест.“

Член 3

Во членот 18 ставот 2 се менува и гласи:

„(2) Југословенски државјани се осигурени според овој закон и кога се наоѓаат во странство во работен однос кај странски работодавец, ако се запослиле со посредување на југословенска организација што врши запослување и го регулира своето осигурување пред одењето во странство, ако за тоа време не се задолжително осигурени за случај на инвалидност кај странски носител на инвалидско осигурување.“

По ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„(3) Југословенски државјани што ќе стапат во работен однос кај странски работодавец во странство без посредување на југословенска организација што врши запослување или без претходно регулирање на своето осигурување, должни се да се осигурат за сите случаи на инвалидност во смисла на одредбите на овој закон кај југословенски носител на инвалидско осигурување, ако за тоа време не се задолжително осигурени за случај на инвалидност кај странски носител на инвалидско осигурување. Во тој случај инвалидското осигурување се заснова од денот на пријавата на осигурување, а стажот на осигурување од така заснованото инвалидско осигурување се смета за стекнување на правата според овој закон само ако тоа осигурување траело најмалку една година пред настапувањето на инвалидност.“

Член 4

По членот 26 се додава нов член 26а, кој гласи:

„Со цел за одбегнување на причини што доведуваат до инвалидност односно со цел за спречување да се распореди работник на работно место односно работа каде што за него, според неговата општа здравствена состојба, може да постои опасност од настанување инвалидност, работните и други организации, државните органи и приватните работодавци се должни за работникот што првпат воспоставува работен однос, покрај утврдувањето дека ги исполнува општите здравствени услови во смисла на прописите за работните односи, да ја утврдат и неговата општа здравствена состојба, а особено во поглед на фактите што можат да бидат причина на настанување инвалидност односно телесно оштетување во текот на работниот однос. Овие факти се утврдуваат врз основа на здравствениот преглед и, по потреба, врз основа на претходно прибавени мислења на специјалисти односно специјалистички здравствени установи.“

Член 5

Во членот 81 по ставот 3 се додава нов став 4, кој гласи:

„(4) Додаток за помош и нега не му припаѓа на инвалид на трудот за време додека е сместен во болница или друга установа од стационарен тип, и тоа за време над 30 дена траење на тоа сместување. Собранието на републичката заедница на социјалното осигурување може да ги утврди случаите и критериумите кога на инвалидот за тоа време не му се прекинува исплатата на додатокот за помош и нега.“

Член 6

Во членот 84 став 1 по зборовите: „членот 29 од овој закон“ се додаваат зборовите: „поради несреќа при работата или професионална болест“.

Член 7

Во членот 86 став 2 на крајот на уводната реченица знакот две точки се заменува со точка, а точ. 1 и 2 се бришат.

Член 8

Во членот 87 став 1 во првата реченица знакот пауза се заменува со точка, а остатокот на текстот до крајот на реченицата се брише.

Во ставот 2 во уводната реченица по зборовите: „поголемиот износ на инвалиднината“ записката се заменува со точка, а остатокот на текстот до крајот на ставот се брише.

Член 9

Во членот 88 ставот 1 се брише.

Досегашниот став 2 станува став 1.

Во досегашниот став 3, кој станува став 2, зборовите: „ст. 1 и 2“ се заменуваат со зборовите: „ставот 1“.

Досегашниот став 4 станува став 3.

Член 10

Во членот 106 став 1 по зборовите: „на овој закон“ се додаваат зборовите: „кај кои инвалидност настапила како последица од болест или повреда при работата или професионална болест“. По зборовите: „според Законот за здравственото осигурување“ записката и текстот до крајот на ставот се бришат.

По ставот 1 се додава во став 2, кој гласи:

„(2) На осигурениците од чл. 14 до 16, 18 до 21 и 24 на овој закон кај кои инвалидност настапила како последица од болест или повреда вон работата им припаѓа материјално обезбедување чија височина ја утврдува републичката заедница на социјалното осигурување. Материјалното обезбедување не може да биде пониско од 60% ниту поголемо од 90% од основите од ставот 1 на овој член. За времето додека ја користи професионалната рехабилитација на инвалидот му припаѓа материјално обезбедување во височина од 90% од тој основ.“

Досегашниот став 2 станува став 3.

По ставот 3 се додава нов став 4, кој гласи:

„(4) На материјалното обезбедување определено според ст. 1 до 3 на овој член ќе се применува одредбата на членот 56 став 1 од Основниот закон за здравственото осигурување.“

Члан 11

По членот 116 се додава нов член 116а, кој гласи:

„(1) Работните и други организации, државни органи и приватни работодавци се должни да го задржат на работа односно да го примат на работа инвалидот на трудот кај кого инвалидност настапила како последица од несреќа при работата или професионална болест настаната додека тој со нив бил во работен однос.

(2) Ако поради природата на дејноста во работната организација нема работни места на кои би можел да се распореди таков инвалид на трудот, организацијата, со непосредно договарање со таа друга организација, со здружување заради основање нова организација во која ќе се обезбеди запослување на инвалидите на трудот, и сл. со обврска дека на свој товар ќе ги поднесува трошоците на тоа запослување вклучувајќи ги и издатоците за материјално обезбедување на инвалидот на трудот до запослувањето.“

Член 12

Во членот 122 ставот 2 се брише.

Член 13

Во членот 124 на почетокот на ставот 1 се додава ознака „(1)“.

По ставот 1 се додава нов став 2, кој гласи:

„(2) Ако се утврди дека инвалид на трудот што е запослен со скратено работно време работи редовно подолго од времето што му е определено со решението, нему не му припаѓа надоместок поради запослување со скратено работно време.“

Член 14

Членот 126 се менува и гласи:

„(1) Височината на надоместокот поради псма личен доход на друга работа ја утврдува републиката заедница на социјалното осигурување врз основа на разликите помеѓу личниот доход што го остварил работникот во годината која ѝ претходи на годината во која настапила инвалидноста на работникот и личниот доход што тој го остварува на друга работа на која е распореден по настанувањето на инвалидноста. Износот на надоместокот не може да биде понизок од 50% од таа разлика, а се утврдува со оглед на должината на пензискиот стаж и годините на животот на инвалидот, или на други критериуми што ќе ги определи републиката заедница на социјалното осигурување. На инвалидите на трудот кај кои инвалидноста настапила како последица од несреќа при работата или од професионална болест надоместокот поради помал личен доход им припаѓа во полн износ на таа разлика.

(2) За утврдување на разликата во височината на личниот доход на инвалидот на трудот се зема валоризиранот просечен месечен износ на неговиот личен доход од календарската година која ѝ претходи на годината во која кај него настапила инвалидноста и просечниот месечен износ на личниот доход што тој го остварил во годината во која го настанувањето на инвалидноста е распореден на друго работно место. Валоризацијата се врши со примена на валоризациониот коефициент определен за усогласување на пензиите со економските движења во смисла на чл. 97 до 100 од Основниот закон за пензиското осигурување. Разликата во височината на личниот доход се утврдува еднаш годишно, при конечната распределба на средствата за лични доходи според завршната сметка на работната организација.

(3) Исплатата на надоместокот во износот утврден според ставот 1 на овој член се врши во наредната година, кога врз основа на личниот доход на инвалидот на трудот остварен во таа година се утврдува новиот износ на надоместокот и се исплатува во следната година.

(4) Во првата година примање надоместок на инвалидот на трудот, до конечното утврдување на разликата на личниот доход според завршната сметка за таа година, му се исплатува аконтација на надоместокот утврдена на начинот определен во ст. 1 и 2 на овој член, со тоа што за утврдување на разликата на личниот доход според ставот 2 на овој член како основ да се зема валоризираниот просечен месечен износ на аконтацијата на личниот доход што инвалидот на трудот го примил во календарската година која му претходела на настанувањето на инвалидноста и просечниот месечен износ на аконтацијата на личниот доход што тој ја примил во текуштата година од почетокот на работата на новото работно место по настанувањето на инвалидноста — до времето кога се пресметува аконтацијата на надоместокот.

(5) Ако инвалидот на трудот на работното место на кое е распореден по настанувањето на инвалидноста не постига нормален ефект предвиден за тоа работно место и остварува помал личен доход, износот на надоместокот утврден според ст. 1 и 2 на овој член се намалува во сразмерата во која инвалидот остварува помал личен доход поради пониско исполнување на нормата на ефектот. Аналогно ќе се постапи и при исплатата на аконтацијата на надоместокот според ставот 4 на овој член.“

Член 15

Во членот 160 став 3 зборовите: „заради тоа што решението за пензија не станало извршно“ се брижат, а зборовите: „бидејќи решението станало извршно“ се заменуваат со зборовите: „по донесувањето на решението за инвалидска пензија“.

Член 16

Во членот 194 став 3 на крајот се додаваат записка и зборовите: „освен кога врз основа на утврдена категорија инвалидноста припаѓа инвалидска пензија“.

Член 17

Членот 218 се менува и гласи:

„(1) Работните и други организации ќе ги утврдат со општиот акт со кој се уредува организацијата на работењето, работните места на кои инвалиди на трудот, според својата преостаната работна способност, можат со успех да работат при нормален напор, без влошување состојбата на инвалидноста. За тие работни места работната организација е должна да му достави извештај на територијално надлежниот завод за запослување.

(2) Работните места утврдени според ставот 1 на овој член служат и за спроведување професионална рехабилитација на работниците.

(3) На работните места утврдени за инвалиди на трудот може да се распореди друг работник само ако нема инвалид способен за вршење работите на тие места. Таквиот распоред може да биде само привремен, додека не настапи можност да се запосли инвалид на трудот со соодветни способности.

(4) Органите на собранието на општината надлежен за работите на трудот во спорните случаи, на предлог од инвалид на трудот, од заводот за запослување или комуналниот завод за социјално осигурување, ќе формира комисија која ќе утврди дали во работната организација има работни места на кои можат да работат инвалиди на трудот и дали тие места се правилно определени. Комисијата се формира од претставници на работната организација, заводот за запослување, комуналниот завод за социјално осигурување и општинското собрание. Комисијата, по потреба, прибавува стручно мислење од установи што се занимаваат со организација на работата и со технологија на производството и работењето, со заштита при работата, со хигиена на трудот, професионална рехабилитација и сл. Одлуката на комисијата е задолжителна за работната организација. Трошоците во врска со работата на овие комисии ги поднесува комуналниот завод за социјално осигурување.

(5) Со пропис на републиката можат работните места од определен вид во одделни дејности да се огределат како места на кои треба да се запослуваат инвалиди на трудот.“

Член 18

Во членот 223 став 1 точка 3 на почетокот се додаваат зборовите: „за фактите што се однесуваат на општата здравствена состојба на работниците во смисла на одредбите на членот 26а на овој закон, како и“.

Член 19

Во членот 227 уводната реченица се менува и гласи:

„(1) Со парична казна до 5.000 динари ќе се казни за прекршок работна организација или друго правно лице.“

По уводната реченица се додаваат четири нови точки, кои гласат:

„1) ако не задржи на работа инвалид на трудот кај кого инвалидноста настапила како последица од несреќа при работата или од професионална болест добиена додека со нив бил во работен однос, односно ако повторно не го прими на работа по оспособување за работа (член 116а став 1);

2) ако со општ акт не ги утврди работните места на кои ќе се запослуваат инвалиди на трудот, кога со оглед на видот на дејноста постојат можности за утврдување такви работни места (член 218 став 1);

3) ако на работно место што е утврдено со општиот акт како работно место за запослување на инвалиди на трудот запослува друг работник, кога постои можност да се запосли инвалид на трудот од соодветна работна способност (член 218 став 3);

4) ако при првиот прием на работник на работа не ја утврди неговата општа здравствена состојба во смисла на членот 26а став 1 на овој закон;“

Досегашните точ. 1 до 4 стануваат точ. 5 до 8.

Се додава нов став 2, кој гласи:

„(2) За дејствието од ставот 1 на овој член ќе се казни за прекршок со парична казна до 1.000 динари и одговорното лице во организацијата односно органот“

Член 20

До донесувањето на одлуките на собранието на републичката заедница за височината на надоместоките од чл. 106 и 126 на Основниот закон за инвалидското осигурување, а најдоцна до 1 март 1967 година, височината на тие надоместоци ќе се утврдува на досегашниот начин, според одредбите важечки до денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 21

Уживателите на инвалиднина што со право на инвалиднина се здобиле по основот на телесно оштетување предизвикано со болест или повреда вој работата до денот на влегувањето во сила на овој закон, го задржуваат тоа право, со тоа што врз износите на тие инвалиднини не се применуваат прописите за усогласување на пензиите и другите примања со економските движења.

Член 22

Уживателите на привремен надоместок на кој тој надоместок според членот 122 став 2 на Основниот закон за инвалидското осигурување им е определен во височина од 75% пред денот на влегувањето во сила на овој закон, го задржуваат правото на тој надоместок во ненамален износ и по влегувањето во сила на овој закон.

Член 23

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ.“

12.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичката Федеративна Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА ПАТНИТЕ ИСПРАВИ НА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ДРЖАВЈАНИ

Се прогласува Законот за измена на Законот за патните исправи на југословенските државјани, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Организационо-политичкиот собор од 27 декември 1966 година.

П. Р. бр. 517

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА ПАТНИТЕ ИСПРАВИ НА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ДРЖАВЈАНИ

Член 1

Во Законот за патните исправи на југословенските државјани („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65)

во членот 56 зборовите: „31 декември 1966 година“ се заменуваат со зборовите: „1 јули 1967 година“.

Член 2

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

13.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Република Југославија, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ПРЕСТАНОК НА ВАЖЕЊЕТО НА ЗАКОНОТ ЗА ПОВЛАСТИЦИТЕ ВО ПАТНИЧКИОТ СООБРАЌАЈ ЗА МЛАДИНАТА И ДЕЦАТА

Се прогласува Законот за престанок на важењето на Законот за повластиците во патничкиот сообраќај за младината и децата, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 27 декември 1966 година и на седницата на Социјално-здравствениот собор од 28 декември 1966 година.

П. Р. бр. 511

29 декември 1966 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ПРЕСТАНОК НА ВАЖЕЊЕТО НА ЗАКОНОТ ЗА ПОВЛАСТИЦИТЕ ВО ПАТНИЧКИОТ СООБРАЌАЈ ЗА МЛАДИНАТА И ДЕЦАТА

Член 1

Законот за повластиците во патничкиот сообраќај за младината и децата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 57/65) престанува да важи на 31 март 1967 година.

Член 2

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

14.

Врз основа на членот 4 став 2 и членот 41 ст. 1 и 2, во врска со членот 37 став 2 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), во согласност со сојузниот секретар за здравство и социјална политика и со сојузниот секретар за земјоделство и шумарство, сојузниот секретар за индустрија и трговија пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА КВАЛИТЕТОТ НА МАСТА И МАСЛОТО ОД РАСТИТЕЛНО ПОТЕКЛО, МАРГАРИНОТ, МАЈОНЕЗОТ, ШЕКЕРОТ И ДРУГИТЕ САХАРИДИ, СЛАТКАРСКИТЕ ПРОИЗВОДИ, МЕДОТ, КАКАО-ПРОИЗВОДИТЕ И ПРОИЗВОДИТЕ СЛИЧНИ НА ЧОКОЛАДА

Член 1

Во Правилникот за квалитетот на маста и маслото од растително потекло, маргаринот, мајонезот, шекерот и другите сахариди, слаткарските произ-

води, медот, какао-производите и производите слични на чоколада („Службен лист на СФРЈ“, бр. 19/63 и 2/64) во членот 23 став 2 точката 4 бројот: „10“ се заменува со бројот: „12“.

Член 2

Во членот 24 став 2 зборовите: „Мешаното масло од маслинки може да се пушта“ се заменуваат со зборовите: „Мешаното масло од маслинки и маслото од маслинки можат да се пуштаат“.

По ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:
„Одредбата на ставот 2 од овој член не се однесува на нерафинирано масло од маслинки што индивидуалните производители им го продаваат непосредно на потрошувачите.“

Член 3

Во членот 32 ставот 1 се менува и гласи:

„Маргаринот може да се пушта во промет запакван во пергаментна хартија, пергамин-хартија или во друг погоден материјал.“

Член 4

Во членот 57 став 1 по зборовите: „скрбов шуруп“ се става записка и се додаваат зборовите: „инвертен шеќер“.

Член 5

Во членот 58 точ. 1 до 9 се менуваат и гласат:

- 1) тврди бонбони;
- 2) тврди полнети бонбони;
- 3) свилени бонбони;
- 4) свилени полнети бонбони;
- 5) драже-бонбони;
- 6) карамели;
- 7) желе-производи;
- 8) фондан-бонбони;
- 9) гумени бонбони;
- 10) шеќерни фигури;
- 11) компримати и пасти;
- 12) лакриц-бонбони;
- 13) пенести производи;
- 14) ликерни бонбони;
- 15) марципан-производи;
- 16) персипан-производи;
- 17) нугат-производи;
- 18) грилаж;
- 19) други шеќерни производи.“

Член 6

Во членот 59 ст. 1 и 2 зборот: „полни“ се брише.

По ставот 2 се додаваат пет нови ставови, кои гласат:

„Тврдите бонбони можат да бидат со додатоци и без додатоци (обични).

Тврдите бонбони со додатоци можат да содржат како додаток: млеко, какао-состојки, слад, мед, павлака, какао и др., со тоа што да мораат да содржат најмалку 5% сува материја од додатокот што е означен во декларацијата и според кој го носат името. Овие бонбони со додаток на млеко мораат да содржат најмалку 2,5% млечна маст (млечен дропс и сл.).

Обоени, ароматизирани и закиселени тврди бонбони мораат да содржат најмалку 0,1% киселина, сметано како винска киселина.

Тврди бонбони што се само обоени можат да се пуштаат во промет со ознака: „II квалитет“.

Тврдите бонбони не смеат да содржат повеќе од 2% вода.“

Во досегашниот став 3, кој станува став 8, зборот: „полни“ се брише.

Член 7

Во членот 60 став 2 на крајот точката се заменува со записка и се додаваат зборовите: „освен кај полнетите бонбони со пенесто полнење кај кои количината на полнење мора да изнесува најмалку 12%.“

Во ставот 4 на крајот точката се заменува со записка и се додаваат зборовите: „со тоа што во полнењето мора да има најмалку 50% чоколада.“

Член 8

По членот 60 се додаваат два нови члена, кои гласат:

„Член 60а

Свилените бонбони се изработуваат од бонбонска маса и од соодветни средства со кои се постига изгледот, мирисот и вкусот карактеристични за одделен вид такви бонбони, со тоа што бонбонската маса да мора да биде обработена така што готовата бонбона да добие свиленакв сјај.

Свилените бонбони се произведуваат и се пуштаат во промет како свилени тврди бонбони и свилени тврди бонбони со додатоци.

Свилените тврди бонбони се пуштаат во промет под трговското име што им одговара на својствата за одделни видови такви бонбони. Овие бонбони не смеат да содржат влага повеќе од 1,5%, а мораат да содржат најмалку 0,1% киселина, сметано како винска киселина.

Свилените тврди бонбони со додатоци содржат како додатоци: млеко, какао-состојки, сладен екстракт, мед, павлака и др. Овие бонбони мораат да содржат најмалку 5% сува материја од додатокот што е означен во декларацијата, освен сувата материја од млеко од која мора да има најмалку 25%.

Член 60б

Свилените полнети бонбони (figure) се состојат од внатрешен дел (полнење) и од надворешен дел (плашт). Полнењето може да биде овошно, вештачки ароматизирано, крем, пенесто, мешано, фондан со додаток на масни јадрести плодови, чоколадно и др. а не смее да биде приготвено со додаток на скрбни материји.

Полнењето (фил) мора да изнесува најмалку 16%, а ако е со додаток на масни јадрести плодови — тие плодови во полнењето мора да ги има најмалку 5%.

Чоколадното полнење (фил) мора да содржи најмалку 50% чоколада.

Плаштот на свилените полнети бонбони се изработува од бонбонска маса со специјална поставка, така што готовата бонбона да добие свиленакв сјај.“

Член 9

Во членот 62 по ставот 1 се додава нов став 2, кој гласи:

„Млечните карамели можат да бидат со додаток на какао-прав, чоколадна маса, кафе, масни јадрести плодови и др.“

Досегашните ст. 2 и 3 стануваат ст. 3 и 4.

Во новиот став 3 зборовите: „6% вода“ се заменуваат со зборовите: „8% вода“.

Член 10

Во членот 64 по зборот: „конзистенција“ се става точка, а текстот до крајот се брише.

Се додаваат четири нови става, кои гласат:

„Во бонбоните од ставот 1 на овој член спаѓаат: пластични еластични карамели без додаток, пластични еластични карамели со додатоци, пенести карамели без додатоци, пенести карамели со додатоци, млечни карамели полнети и други полнети карамели.

Пластичните еластични карамели со додатоци и пенестите карамели со додатоци мораат во поглед на додатоците да ги исполнуваат условите од членот 62 став 4 на овој правилник.

Млечните карамели полнети и другите полнети карамели можат да содржат најмногу 50% полнење (фил)

Бонбоните од овој член можат да содржат најмногу 10% вода.“

Член 11

Во членот 65 ставот 2 се менува и гласи:

„Шеќерното желе мора да содржи најмалку 72% сува материја а од тоа најмалку 60% шеќер, а пе-

нестото желе најмалку 70% сува материја а од тоа најмалку 60% шеќер, сметано како вкупен инертен шеќер.“

Член 12

Во членот 66 зборовите: „Кандираните фондан-бонбони“ се заменуваат со зборовите: „Фондан-бонбоните“, а по зборовите: „во текот на изработката“ се додаваат зборовите: „(фондан-бонбони глазирани и кандирани, фондан крем-бонбони глазирани и кандирани)“.

Се додаваат два нови става, кои гласат:

„Фондан-бонбони не смеат да содржат повеќе од 14% вода, а количината на маса за глазирање односно кандирање мора да изнесува најмалку 6%.“

Ако фондан-бонбоните содржат, покрај додатоките од ставот 1 на овој член, и други додатоци (кафе, какао-состојки и др.), во поглед на количините на тие додатоци важи одредбата од членот 52 став 4 на овој правилник.“

Член 13

Членот 67 се менува и гласи:

„Гумените бонбони се изработуваат од шеќер и скробен сируп, со додаток на гумиарабика или гуми-база, бои и ароми, со тоа што наместо природна гуми-база можат да се употребат и нештетни синтетични термопластични маси (поливинил-ацетат и др.).“

Во гумените бонбони спаѓа и гума за цваќање.

Гумените бонбони мораат да содржат најмалку 80% сува материја и најмалку 70% растворливи состојки.“

Член 14

Членот 68 се менува и гласи:

„Шеќерните фигури се изработуваат од бонбонска маса и од соодветни средства со кои се постига изгледот, мирисот и вкусот карактеристичен за одделен вид од тие производи.“

Шеќерните фигури можат да бидат: шеќерни фигури полни и шеќерни фигури шупливи.

Одредбите од членот 59 на овој правилник се однесуваат и на шеќерните фигури.“

Член 15

По членот 68 се додаваат осум нови членови, кои гласат:

„Член 68а

Компримати и пасти се производи добиени со пресување на шеќер во прав на кој му се додадени средства за врзување (стеаринска киселина, желатин, трагант, гумиарабика), ароми и бои. Како додаток можат да се употребат лимонска или винска киселина и скробен сируп.

Комприматите и пастилите не можат да содржат повеќе од 1% средства за врзување и повеќе од 6% влага.

Забрането е на комприматите и пастилите да им се додаваат минерални материји како средство за полнење.

Член 68б

Лакриц-бонбони се производи изработени од шеќер и скробен сируп, со додаток на лакриц (екстракт од слатко дрво), гумиарабика, анис, скроб и брашно.

Лакриц-бонбоните можат да бидат: лакриц-бонбони полнети и лакриц-бонбони без полнење.

Лакриц-бонбоните мораат да содржат најмалку 5% лакриц, а можат да содржат до 50% скроб и до 12% влага. Лакриц-бонбоните полнети мораат да ги исполнуваат тие услови во основната маса.

Член 68в

Пенести производи се производи добиени од шеќер и скробен сируп, со додаток на средства за создавање пена (белточина, желатин и др.) и средства за врзување пена (агар-агар), пектин и други дозволени материји, ароми и боја.

Пенестите производи можат да бидат: пенести производи меки и пенести производи тврди.

Пенестите производи меки можат да содржат најмногу 30% влага, а пенестите производи тврди — најмногу 8% влага.

Член 68г

Бонбони со ликер, со сливова ракија и со други алкохолни пијачки се бонбони што содржат разни алкохолни пијачки.

На пакувањата на бонбони од ставот 1 на овој член мора да има видна ознака: „Не е за деца“.

Член 68д

Марципан-производи се производи добиени од марципан-маса. Марципан-масата се изработува од слатки бадеми со додаток на шеќер, а може да се додаде и скробен сируп до 3,5%. Содржината на бадемово масло во марципан-производот мора да изнесува најмалку 28%.

Марципан-производите можат да бидат: марципан-маса, марципан-производи кандирани, марципан-производи глазирани и марципан-производи полнети.

Количината на полнење во марципан-производот може да изнесува најмногу 30%, а влага може да има најмногу 20% во однос на вкупната маса на производот.

Забрането е вештачко ароматизирање на марципан-производи.

Член 68ѓ

Персипан-производи се производи добиени од персипан-маса. Персипан-масата се изработува од голушка од кајсија од која претходно е отстранет горчливиот вкус, со додаток на шеќер, а може да се додаде и скробен сируп до 3,5%.

Персипан-производите можат да бидат: персипан-производи кандирани, персипан-производи глазирани и персипан-производи полнети.

Количината на полнење во персипан-производот може да изнесува најмногу 30%, а влага може да има најмногу 20% во однос на вкупната маса на производот.

Член 68е

Нугат-производи се производи добиени од нугат-маса. Нугат-масата се изработува од лешник, со додаток на шеќер. На нугат-масата можат да ѝ се додаваат и какао-состојки. Содржината на масло во производот што произлегува од лешник или какао-состојки мора да изнесува најмалку 30%, а вода може да има најмногу 2% во однос на вкупната маса на производот.

Член 68ж

Грилаж (крокант) производи се производи добиени од бадем или лешник и карамелиран шеќер. Овие производи можат да содржат марципан-маса, нугат-маса, овошни состојки и млеко или скробен сируп.

Грилаж-производите можат да бидат: грилаж тврди производи, грилаж меки производи и грилаж лисни производи.

Грилаж-производите мораат да содржат најмалку 20% јадро, а можат да содржат најмногу 5% влага.“

Член 16

Во членот 69 став 1 точката 4 се менува и гласи: „4) минерални материји, скроб или брашно и други слични материји, заради полнење на производот и зголемување тежината на производот;“.

Член 17

Членот 70 се менува и гласи:

„Бонбоните и бонбонските маси можат да се бојосуваат и да се ароматизираат со природни или вештачки бои и ароми со кои е дозволено да се бојосуваат односно ароматизираат прехранбени продукти.“

Член 18

Во членот 76 став 1 по зборовите: „сусамово (таан) масло“ се додаваат зборовите: „односно сусамова (таан) маса“.

Член 19

Во членот 77 точка 2 по зборовите: „сусамово масло“ се додаваат зборовите: „односно сусамова маса“.

Член 20

Во членот 92 став 1 во точката 5 на крајот точката се заменува со точка и запирка и по тоа се додаваат две нови точки, кои гласат:

- „6) да не содржи повеќе од 7% влага;
- 7) да содржи најмалку 50% какао-путер.“

Член 21

Во членот 96 став 2 процентот: „2%“ се заменува со процентот: „3%“.

Член 22

Во членот 97 став 2 процентот: „52%“ се заменува со процентот: „50%“.

Член 23

Во членот 98 точка 8 процентот: „0,9%“ се заменува со процентот: „0,6%“.

Член 24

Во членот 101 по ставот 1 се додава нов став 2, кој гласи:

„Какао-правот може да се ароматизира со ванила, ванилин или етил-ванилин, со тоа што да не мора тоа да биде означено во декларацијата.“

Досегашниот став 2 станува став 3.

Член 25

Во членот 104 став 2 по зборовите: „млечна чоколада,“ се додаваат зборовите: „чоколада со обрано млеко,“.

Член 26

Во членот 105 став 2 по зборовите: „Млечната чоколада,“ се додаваат зборовите: „чоколадата со обрано млеко,“.

Член 27

Во членот 106 став 2 точка 1 процентот: „16%“ се заменува со процентот: „12,5%“, а процентот: „3,2%“ — со процентот: „3%“.

Во точката 2 процентот: „15%“ се заменува со процентот: „10%“, а по зборовите: „вкупна маст“ се става запирка и се додаваат зборовите: „сметано на сува материја“.

Член 28

По членот 106 се додава нов член 106а, кој гласи:
„Чоколада со обрано млеко е производ добиен со соодветна технолошка обработка на смеса од какао-маса, шеќер и обрано млеко.

Чоколадата со обрано млеко мора да ги исполнува следните услови:

- 1) да содржи најмалку 12,5% сува материја обрано млеко;
- 2) да содржи најмалку 25% какао-маса, со тоа што наместо какао-маса да може да се употреби смеса од какао-маса и какао-путер во таква сразмера што производот да содржи најмалку 10% какао-маса;
- 3) да не содржи повеќе од 60% шеќер.“

Член 29

Во членот 107 став 2 по зборовите: „овој правилник“ се става запирка и се додаваат зборовите: „со тоа да содржи најмалку 24% вкупна маст сметано на сува материја и да не содржи повеќе од 55% шеќер“.

Член 30

Во членот 109 став 1 процентот: „50%“ се заменува со процентот: „55%“.

Во ставот 2 процентот: „3,2%“ се заменува со процентот: „3%“, а зборовите: „31,8% какао-маст“ се заменуваат со зборовите: „35% вкупна маст“.

Член 31

Во членот 110 став 1 по зборовите: „кандирано овошје“ се става запирка и се додаваат зборовите: „пуфувано жито“, а по зборовите: „овие состојки“ се става запирка и се додаваат зборовите: „освен пуфананото жито од кое не смее да има повеќе од 12%“.

По ставот 3 се додава нов став 4, кој гласи:
„На чоколада можат да ѝ се додадат, без посебно декларирање, до 5% леќник, бадем, арашид, млеко во прав, обрано млеко во прав и други дозволени материи.“

Член 32

Во членот 114 зборовите: „чоколада и чоколадни десерти“ се заменуваат со зборовите: „чоколада, чоколадни десерти и чоколадно драже“.

Член 33

Во членот 116 ставот 2 се менува и гласи:
„Масата за полнење може да се бојосува и да се ароматизира со природни и синтетични бои и ароми што се дозволени за бојосување односно за ароматизирање на прехранбени продукти.“

Член 34

Во членот 118 став 2 процентот: „25%“ се заменува со процентот: „22%“.

Член 35

Во членот 119 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Отстапувањата од декларираната нето-тежина на оригиналните пакувања на чоколаден десерт можат да бидат: кај пакувања до 100 грама — најмногу 5%, кај пакувања од 100 до 500 грама — најмногу 4%, кај пакувања од 500 до 1.000 грама — најмногу 2%, а кај пакувања над 1.000 грама — најмногу 1%.“

Член 36

По членот 120 се додава нов член 120а, кој гласи:

„Чоколадно драже е производ во тркалеста форма со сјајна површина кој се состои од јадро (корпус) и чоколаден плашт, со тоа што чоколадниот плашт да мора да изнесува 50% од вкупната тежина на производот.

Јадрото може да биде произведено од трајни кондиторски маси, јадресто или суво овошје, како и од други овошни преработки.“

Член 37

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 7038

7 декември 1966 година
Белград

Сојузен секретар
за индустрија и трговија,
Хакија Поздерац, с. р.

По извршеното споредување со изворниот текст утврдено е дека во текстот на Правилникот за составување на завршната сметка на работните организации за 1966 година, што е објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 49/66, се поткраднале долу наведените грешки, та се дава

ИСПРАВКА

НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА СОСТАВУВАЊЕ НА ЗАВРШНАТА СМЕТКА НА РАБОТНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ЗА 1966 ГОДИНА

Во членот 10 став 2 зборовите: „работна“ и „работни“ треба да се бришат.

Во членот 16 став 4 наместо зборовите: „бр. 28/66“ треба да стои: „бр. 29/66“.

Во членот 26 ст. 5, 7 и 9 наместо зборовите: „(освен ред. бр. 132 и 133)“ треба да стојат зборовите: „(освен ред. бр. 132, 133 и 136 до 166)“.

Во членот 28 став 3 точка 7 по зборовите: „и распределба“ треба да се додадат зборовите: „на приходите“; во точката 9 во формулата по цифрата: „5“ треба да се додаде зборот: „и“, а во точката 13 наместо зборовите: „бр. 37/64“ треба да стои: „бр. 37/65“.

Во членот 31 став 8 по зборот: „вид“ треба да се додаде зборот: „и“, а во ставот 13 наместо зборовите: „во колоната 3“ треба да стои: „во колоната 6“.

Во членот 32 точка 26 наместо зборовите: „на купувачите“ треба да стои: „од купувачите“; во точката 30 наместо бројот: „38“ треба да стои бројот: „33“, а во точката 60 наместо зборовите: „27 и 29“ треба да стои: „27 до 29“.

Во образецот ЗС-1 ред. бр. 40 во првата заграда по бројот: „39“ треба да се додадат изоставените зборови: „без 32 и 35“, а во ред. бр. 142 наместо зборовите во заграда: „конто 237“ треба да стои: „дел од конто 239“.

Во образецот ЗС-3 во ред. бр. 47 во заграда наместо бројот: „94“ треба да стои: „97“.

Од Сојузниот секретаријат за финансии, Белград, 26 декември 1966 година.

УСТАВЕН СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА

О Д Л У К А

НА УСТАВНИОТ СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА ПО ПОВОД СУДИРОТ ЗА НАДЛЕЖНОСТ ПОМЕГУ ВРХОВНИОТ СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА И СЕКРЕТАРИЈАТОТ ЗА СОЈУЗЕН БУЏЕТ И ОПШТИ РАБОТИ ВО СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ, ПО ПРАШАЊЕТО ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ПРАВОТО ЗА СОПСТВЕНОСТ НА НАЦИОНАЛИЗИРАН ИМОТ И ПРОЦЕНА НА ОВОЈ ИМОТ, ВО ПОСТАПКАТА ЗА ИСПЛАТА НА АКОНТАЦИЈА НА ПОРАНЕШЕН СОПСТВЕНИК НА НАЦИОНАЛИЗИРАН ИМОТ

Уставниот суд на Југославија, решавајќи го судирот за надлежност помеѓу Врховниот суд на Југославија и Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи во Сојузниот извршен совет, што настана по повод барањето на Марија Ковјаниќ од Белград да се утврди дека нејзиниот покоен сопруг Стеван Ковјаниќ имал право на сопственост на имотот што бил национализиран, како и по повод бара-

њето предметот на национализираниот имот да се процени, врз основа на јавната расправа одржана на 11 ноември 1966 година, донесе

О Д Л У К А

1. Кога во постапката за исплата на аконтација на бившите сопственици на национализирани стопански претпријатија ќе настане спор за правото за сопственост на национализиран имот, за решавање на таквиот спор е надлежен суд од општа надлежност.

2. За проценка на национализиран имот во постапката за исплата на аконтација е надлежен органот на управата, односно комисијата на општинското собрание, според точката 6 од Одлуката за исплата на аконтација на поранешните сопственици на национализирани претпријатија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 5/63).

3. Според тоа, за барањето да се утврди правото за сопственост на одделни неподвижни и подвижни предмети од национализираниот имот кој се води на името на пок. Стеван Ковјаниќ надлежен е судот од општа надлежност, а за проценка на овој имот е надлежен Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи во Сојузниот извршен совет, односно комисијата на надлежното општинско собрание.

4. Оваа одлука ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“.

5. Фактичната состојба на овој предмет е следната:

Врз основа на Законот за национализација на приватните стопански претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 98/46) извршена е национализација на претпријатијата „Зепрад“ од Белград и „Градац“ од Валево. Како сопственик на овие претпријатија се појави во таа постапка Стеван Ковјаниќ од Белград.

По смртта на својот сопруг Стеван, вдовицата Марија Ковјаниќ од Белград му се обрна на Секретаријатот за работите на финансии заради исплата на аконтацијата за вредноста на национализираните претпријатија. Секретаријатот за работите на финансии утврди дека постојат услови за давање аконтација и ѝ исплати на Марија Ковјаниќ износ од 390.166 динари во месечни износи од по 8.000 динари.

Во 1962 година Марија Ковјаниќ повторно му се обрна на Секретаријатот за работите на финансии со барање да се продолжи исплатувањето на аконтацијата и наедно да се покачи нејзиниот износ. Ова свое барање го образложи со тоа дека вредноста на преземениот национализиран имот изнесува многу повеќе отколку е тој проценет, а освен тоа дека тоа го бараат и нејзините тешки материјални и здравствени околности.

Врз основа на ова барање е поведена управна постапка во која требаше да се одлучи за барањето за исплата на аконтацијата за национализираниот имот. Во тоа време за одлучување по овој предмет беше надлежен Сојузниот државен секретаријат за работите на финансии, кој на 15 јануари 1962 година донесе заклучок (бр. 14-10036-60) со кој се

прекинува управната постапка по барањето на Ковјаниќ Марија да се продолжи исплатата на аконтацијата за национализираниот имот — додека пред надлежниот редовен суд правосилно не се расправат и не се решат како претходни прашањата: дали Ковјаниќ Стеван бил сопственик на целокупниот имот во национализираните претпријатија „Зепрад“ и „Градац“, од кои предмети се состоел имотот што бил сопственост на пок. Стеван во моментот на национализацијата, колку вреди материјалот што Ковјаниќ го употребил за адаптација на едно национализирано претпријатие, дали некои делови од национализираните претпријатија биле порано одземени по основот на конфискација и воена добивка и колкави долгови и обврски постоеле во корист на трети лица што ги товареле средствата на национализираните претпријатија.

Марија Ковјаниќ не водеше управен спор против свој заклучок на Секретаријатот, така што истиот стана правосилен. Кога Марија Ковјаниќ според наведениот заклучок на Секретаријатот за работите на финансиите се обрна до суд, таа бараше: да се утврди правото за сопственост на нејзиниот покоен маж на постројките, инвентарот, стоките и парите во национализираните претпријатија, да се утврди вредноста на овие предмети и да се обврзе државата да ја исплати таа вредност како надоместок за национализираниот имот.

Првостепениот суд (Окружниот суд во Белград) утврди дека пок. Стеван Ковјаниќ бил сопственик на инвентарот на национализираната фабрика „Зепрад“ од Белград, а од поголемото барање ја одби Марија Ковјаниќ. По повод жалбата на Марија Ковјаниќ, со своето решение Гж 2728/64 од 9 ноември 1964 година, ја укина пресудата на првостепениот суд сметајќи дека за расправање на наведените прашања не се надлежни редовните судови. Решавајќи по ревизијата, Врховниот суд на Југославија со своето решение Рев. 819/65 од 29 јуни 1965 година ја одби ревизијата како неоснована и го потврди решението на Врховниот суд на Србија, поради причините изнесени во тоа решение.

На тој начин настана судир за надлежност помеѓу Сојузниот државен секретаријат за работите на финансиите, кој одби да решава по барањето на Марија Ковјаниќ и Врховниот суд на Југославија, кој исто така во основата застана на становиштето дека судовите од општа надлежност не се овластени да решаваат по ова барање на Марија Ковјаниќ.

По тоа уследи предлогот од Марија Ковјаниќ за настанатиот судир за надлежност да донесе одлука Уставниот суд на Југославија.

Во претходната постапка е утврдено дека надлежноста за исплата на аконтација за национализираниот имот преминала од Секретаријатот за работите на финансиите врз Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи во Сојузниот извршен совет кој со својот акт бр. 01-26-32/1-66 од 13 јуни 1966 година го извести Уставниот суд дека заклучокот на Сојузниот државен секретаријат за работите на финансиите бр. 14-10036/1-60 го смета законит и дека останува при истиот.

Врховниот суд на Југославија со својот акт Рев. бр. 819/65 од 5 јули 1966 година исто така го извести

Уставниот суд дека својот заклучок бр. Рев. 819/65 од 29 VI 1965 година го смета законит.

На јавната расправа полномошникот на Марија Ковјаниќ и претставникот на Врховниот суд на Југославија останаа при своите наводи, со тоа што полномошникот на предлагачот го прецизира своето барање во поглед настанатиот судир за надлежност во таа смисла дека смета дека постои судир во поглед на поставеното барање за утврдување на правото за сопственост на предметите на национализираните претпријатија и во поглед на процената на овој имот, но не во поглед утврдувањето на обврската на државата да ја надомести вредноста на национализираниот имот.

6. Разлозите што го раководеа Уставниот суд на Југославија да донесе ваква одлука се следните:

Уставниот суд на Југославија, пред сè, констатира, врз основа на изложената фактична состојба, дека помеѓу Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи во Сојузниот извршен совет од една страна, и Врховниот суд на Југославија од друга страна, постои судир за надлежност за решавање на барањето на Марија Ковјаниќ што се однесува до утврдувањето на поранешното право за сопственост на пок. Стеван Ковјаниќ на имотот во национализираните претпријатија „Зепрад“ во Белград и „Градац“ во Валево и на процената на овој имот. Овде постои судир за надлежност затоа што Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи смета дека тој не е овластен да ги решава овие прашања, а според сфаќањето на Врховниот суд на Југославија овие прашања не можат да ги решаваат ниту судовите од општа надлежност.

Натаму Уставниот суд на Југославија ја утврди својата надлежност за решавање на овој судир за надлежност, бидејќи се работи за негативно судирање помеѓу судови и сојузни органи (член 46 од Законот за Уставниот суд на Југославија).

Одлучувајќи за тоа кој орган е надлежен за решавање на барањето на Марија Ковјаниќ, Уставниот суд на Југославија утврди дека органите на управата не се со закон овластени да го утврдуваат правото за сопственост на бившите сопственици на национализиран имот. Според тоа, врз основа на одредбите од Законот за процесната постапка и согласно со членот 135 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија судовите од општа надлежност се овластени да решаваат за имотните права на граѓаните, во границите на својата стварна и месна надлежност, а доследно на тоа и за утврдување на правото за сопственост на бившите сопственици на национализиран имот. Законот за национализација на приватните стопански претпријатија ја предвидуваше постапката за утврдување на предметот на национализацијата, што во овој случај не е спорно. Според одредбите од овој закон управните органи беа должни да утврдат кој имот потпаѓа под удир на национализацијата, но кој бил сопственик на тој имот ниту Законот за национализација ниту кој и да е друг законски пропис не определил посебно, од што произлегува дека за решавање на споровите од оваа област е надлежен суд од општа надлежност.

Што се однесува до решавањето за процената на национализираниот имот, тоа прашење е решено делумно со Уредбата за постапката за проценка на вредноста и за утврдување на надокнадата за национализиран имот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 98/47), а делумно со Одлуката на Сојузниот извршен совет за исплата на аконтацијата на поранешните сопственици на национализирани претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/63). И оваа уредба и оваа одлука се донесени врз основа на овластувањето од Законот за национализација на приватните стопански претпријатија. Додека споменатата уредба се однесува на процената на национализираниот имот воопшто, дотогаш споменатата одлука, помеѓу другото, го решава прашањето за проценка во случај кога постојат услови за исплата на аконтација на бившите сопственици на национализирани стопански претпријатија. Бидејќи барањето на Марија Ковјаниќ токму се однесува на аконтацијата на надоместокот за национализиран имот, процената во овој случај треба да се врши врз основа на точката 6 од наведената одлука. Според оваа одредба за проценка е надлежен Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи во Сојузниот извршен совет односно комисијата на надлежното општинско собрание.

7. Оваа одлука е донесена на седница на Уставниот суд на Југославија од 11 ноември 1966 година.

У бр. 169/66
11 ноември 1966 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд на
Југославија,
Блажо Јовановиќ, с. р.

РЕШЕНИЈА

Врз основа на членот 33 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ПОМОШНИК СЕКРЕТАР ВО СОЈУЗНИОТ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ТРУД

За помошник секретар во Сојузниот секретаријат за труд се назначува Милијан Поповиќ, секретар на Комисијата за општествено-економски и политички односи во стопанството на ЦК на Сојузот на комунистите на Југославија.

Б. бр. 134
23 декември 1966 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 46 од Законот за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 14/63 и 11/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТ НА ПОМОШНИК СЕКРЕТАР ВО СЕКРЕТАРИЈАТОТ ЗА СОЈУЗЕН БУЏЕТ И ОПШТИ РАБОТИ ВО СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ

Се разрешува Бранко Думаниќ од должноста помошник секретар во Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи во Сојузниот извршен совет.

Б. бр. 135
23 декември 1966 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 46 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ПОМОШНИК ДИРЕКТОР ВО СОЈУЗНИОТ ЗАВОД ЗА МЕЃУНАРОДНА ТЕХНИЧКА СОРАБОТКА

За помошник директор во Сојузниот завод за меѓународна техничка соработка се назначува Милош Вуксановиќ, самостоен советник во Сојузниот секретаријат за труд.

Б. бр. 136
23 декември 1966 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 54 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ЧЛЕН НА СОВЕТОТ ЗА ПРАШАЊА НА ИСЕЛЕНИЦИТЕ

За член на Советот за прашања на иселениците се назначува Бранко Караголе, началник на Конзуларната управа во Државниот секретаријат за надворешни работи.

Б. бр. 137
23 декември 1966 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 34 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТ НА СОВЕТНИК НА СОЈУЗНИОТ СЕКРЕТАР ЗА ВНАТРЕШНИ РАБОТИ

Се разрешува Драгутин Ленард од должноста советник на сојузниот секретар за внатрешни работи.

Б. бр. 138.

23 декември 1966 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 34 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТ НА СОВЕТНИК НА СОЈУЗНИОТ СЕКРЕТАР ЗА ВНАТРЕШНИ РАБОТИ

Се разрешува Мирко Петровиќ од должноста советник на сојузниот секретар за внатрешни работи.

Б. бр. 139

23 декември 1966 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 33 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТ НА ПОМОШНИК СЕКРЕТАР ВО СОЈУЗНИОТ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА НАДВОРЕШНА ТРГОВИЈА

Се разрешува Марјан Цуцулиќ од должноста помошник секретар во Сојузниот секретаријат за надворешна трговија.

Б. бр. 140

23 декември 1966 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 34 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТ НА СОВЕТНИК НА СОЈУЗНИОТ СЕКРЕТАР ЗА ОБРАЗОВАНИЕ И КУЛТУРА

Се разрешува Карел Кое од должноста советник на сојузниот секретар за образование и култура.

Б. бр. 141

23 декември 1966 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 46 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТ НА ДИРЕКТОРОТ ВО СОЈУЗНИОТ ЗАВОД ЗА СТОПАНСКО ПЛАНИРАЊЕ

Се разрешува др Берислав Шефер од должноста директор во Сојузниот завод за стопанско планирање поради одење на друга должност.

Б. бр. 142

23 декември 1966 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 19 од Законот за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 19/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ И ЗА ИМЕНУВАЊЕ ЧЛЕН И СЕКРЕТАР НА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ ДЕЛ НА ЈУГОСЛОВЕНСКО-ПОЛСКИОТ КОМИТЕТ ЗА СТОПАНСКА И НАУЧНО-ТЕХНИЧКА СОРАБОТКА

1. Се разрешуваат Карло Бухман од должноста член и Драгољуб Михајловиќ од должноста секретар на Југословенскиот дел на Југословенско-полскиот комитет за стопанска и научно-техничка соработка.

2. Се именуваат Миќа Гледиќ, генерален директор на „Југотурбин“ и претседател на Југословенскиот дел на Југословенско-полската комора, за член и Дијко Љубетиќ, советник во Сојузниот

секретаријат за надворешна трговија, за секретар на Југословенскиот дел на Југословенско-полскиот комитет за стопанска и научно-техничка соработка

Б. бр. 143
23 декември 1966 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 6 од Законот за усогласување со Уставот на прописите за установите што ги основале сојузни органи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ОРГАНИ И ОРГАНИЗАЦИИ ШТО ДЕЛЕГИРААТ ПРЕТСТАВНИЦИ ВО СОВЕТОТ НА ЈУГОСЛОВЕНСКАТА КОНЦЕРТНА АГЕНЦИЈА

1. Во Советот на Југословенската концертна агенција делегираат претставници:

- 1) Комисијата за културни врски со странство;
- 2) Заедницата на културно-просветните заедници на Југославија;
- 3) Сојузот на музичките уметници на Југославија;
- 4) Заедницата на професионалните театри на Југославија;
- 5) Туристичкиот сојуз на Југославија.

2. Органите и организациите од точката 1 на ова решение делегираат по еден претставник во Советот на Југословенската концертна агенција

Б. бр. 144
23 декември 1966 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 12 од Законот за Југословенската лотарија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 53/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ И ЗА ИМЕНУВАЊЕ ПРЕТСЕДАТЕЛ НА СОВЕТОТ НА ЈУГОСЛОВЕНСКАТА ЛОТАРИЈА

1. Се разрешува Јово Угрчиќ од должноста претседател на Советот на Југословенската лотарија.

2. За претседател на Советот на Југословенската лотарија се именува Тодор Вујасиновиќ, претседател на Одборот за буџет и буџетски сис-

тем на Организационо-политичкиот собор на Сојузната скупштина.

Б. бр. 145
23 декември 1966 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

СОДРЖИНА

	Страна
1. Резолуција за основите на економската политика во 1967 година — — — — —	1
2. Закон за измени и дополненија на Основниот закон за финансирање на општествено-политичките заедници — — —	7
3. Закон за финансирање од 1966 до 1970 година на геодетските работи од надлежноста на федерацијата — — — — —	8
4. Закон за учеството на федерацијата во кредитирањето на работите за капитален ремонт на магистралните пруги на подрачјето на Железничкото транспортно претпријатие Скопје — — — — —	9
5. Закон за измени и дополненија на Основниот закон за средствата за работа на органите на управата — — — — —	9
6. Закон за дополненија на Општиот закон за финансиските средства за образование и воспитување — — — — —	10
7. Закон за измени и дополненија на Законот за средствата на стопанските организации — — — — —	10
8. Основен закон за прометот на стоки — — —	11
9. Закон за измени и дополненија на Законот за банките и кредитните работи — — —	19
10. Закон за измени и дополненија на Основниот закон за пензиското осигурување — — —	19
11. Закон за измени и дополненија на Основниот закон за инвалидското осигурување — — —	21
12. Закон за измена на Законот за патните исправи на југословенските државјани — — —	21
13. Закон за престанок на важењето на Законот за повластиците во патничкиот сообраќај за младината и децата — — —	24
14. Правилник за измени и дополненија на Правилникот за квалитетот на маста и маслото од растително потекло, маргаринот, мајонезот, шеќерот и другите сахариди, слаткарските производи, медот, какао-производите и производите слични на чоколада — — — — —	24
Исправка на Правилникот за составување на завршната сметка на работните организации за 1966 година — — — — —	28
Одлука на Уставниот суд на Југославија по повод судирот за надлежност помеѓу Врховниот суд на Југославија и Секретаријатот за сојузен буџет и општи работи во Сојузниот извршен совет, по прадањето за утврдување на правото за сопственост на национализиран имот и процена на овој имот, во постапката за исплата на аконтација на поранешен сопственик на национализиран имот — — — — —	28